

Vörösvári Újság

Berischarer Zeitung

II. évf. 8. szám

1996. augusztus

Ára: 45 Ft

MILLECENTENÁRIUM 896-1996.

„Őseinket felhozád
Kárpát szent bércére,
Általad nyert szép hazát
Bendegúznak vére.

S merre zúgnak habjai
Tiszának, Dunának,
Árpád hős magzatjai
Felvirágozának.”

A magyarok bevonulásának részlete. Metszet Feszty Árpád körképe nyomán

Önkormányzati hírek

Beszámoló a képviselő-testület július 4-i rendes üléséről

A délután két órakor kezdődött ülés elején **Mirkné Sebők Ágnes** a reprezentatív szakszervezet helyi vezetője hivatalosan átadta **Horváth József** képviselő úrnak a vörösvári pedagógusok által alapított Citromdíjat. Mint elmondotta, a díjat minden évben annak a képviselőnek ítélik oda, aki a legtöbb kárt okozza a község oktatásügyének.

Horváth József képviselő a díj átvételekor felhívta a pedagógusok figyelmét arra, hogy a gazdasági megszorításokat nekik is tudomásul kell venniük. A képviselő úr kijelentette, jövőre is szeretne „rászorgálni” a díjra, ha ezen múlik 6 utca aszfaltozása.

Az **1. napirendi pontban** interpellációkra került sor. **Gordos Dénes** képviselő három témában interpellált: 1. Szóvá tette, hogy az 1996. évi költségvetés meghatározásánál nem került sor a tanintézeteknél a kötelező nyári tisztasági meszelések és elengedhetetlen karbantartások finanszírozására. Kérte a testületet, biztosítsa e feladatok elvégzéséhez a fedezetet. 2. Figyelmeztetett arra, hogy a testületi üléseket dokumentáló videofelvételek kazettáit a Hivatalból több esetben kivitték, és azok tartalmát – a zárt ülések anyagával együtt – illetéktelenek is megismerhették. Kérte a polgármester asszonyt, hogy nevezze meg azon személyeket, akik felelősek a hivatali titok megsértéséért. 3. Kifogásolta, hogy a nyilvánosság nincs kellő mértékben tájékoztatva a Csatornatársulat tevékenységéről, sok mendemonda kering a faluban. Egyesek a kialakult helyzetet kihasználva politikai tőkét akarnak kovácsolni maguknak, és be akarják feketíteni a képviselő-testületet. Kérte, tegyenek intézkedéseket annak érdekében, hogy az önkormányzat a Csatornatársulat további munkájában érdekeltségének megfelelő mértékben vegyen részt, a közvetlen irányítás kerüljön a Polgármesteri Hivatalhoz, a lakosság pedig a Vörösvári Újságban kapjon kronológiai sorrendben, mindenre kiterjedő tájékoztatást a csatorna-beruházással kapcsolatban.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester az első interpellációs kérdésre adott válaszában elmondta, hogy az oktatási intézmények kérelmeit az illetékes bizottságok augusztus első hetében vizsgálják meg, és a testület ez alapján fog tárgyalni az intézmények pótköltségvetéséről.

Hargita Péter képviselő megjegyezte, erkölcsstelennek tartja, hogy az intézményi

tartalékból minden intézmény egyformán részesüljön. A tartalék 15 millió forintját azok között az intézmények között kell elosztani, akiktől ez az összeg el lett vonva.

Az interpelláció 2. pontját a testület zárt ülésen vitatta meg. A zárt ülésen a testület úgy határozott, hogy **Manhertz Zoltán** jegyzőt az ügy kapcsán írásbeli figyelmeztetésben részesíti.

A 3. interpellációs kérdésre válaszolva **Grósné Krupp Erzsébet** polgármester elmondta, a Vörösvári Újságban hamarosan tájékoztatni fogják a lakosságot a csatornaépítés eddigi menetéről és a kialakult helyzetről. (Júliusi számunkban már olvashatták e cikksorozat első részét – a szerk.)

Kárpáti János a vörösvári lakásbérlők érdekében interpellált. Elmondta, hogy a lakók továbbra is nehezményezik a lakások felértékelésének módját. Nem lehet lakásokat úgy eladni, hogy ránéznek egy tömbre, és azonos árakat állapítanak meg. E témában a lakók kérték a Lakásbérlők Egyesülete főtitkáranak, **Battha Pál** úrnak az elvi állásfoglalását. (**Battha Pál** levelének rövidített változatát a 9. oldalon közöljük – a szerk.) A képviselő úr úgy érzi, a lakóknak az Alkotmánybíróság igazat fog adni. Javasolta, hogy tartsanak közmeghallgatást e témában.

Gordos Dénes képviselő hozzátette, ő is részt vett azon az előadáson, amit a LÁBE főtitkára tartott. Ezután jutottak **Kárpáti János** képviselővel arra az elhatározásra, hogy rendeltetési módosítási előterjesztést fognak benyújtani ez ügyben.

A következő interpelláló, **Magyarné dr. Pintér Gabriella** felhívta a testület figyelmét arra, hogy nagyon sok lakossági bejelentés érkezett az utak állagával kapcsolatban. Javasolta, hogy a műszaki csoport dolgozzon ki egy intézkedési tervet azokra az utcákra vonatkozóan, amelyek a legrosszabb állapotban vannak. Ezek a Piliscsabai, a Görgey és a Tó utca.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester tájékoztatta a képviselő asszonyt, hogy az útépitési pályázatok elbírálása hamarosan megtörténik. Ezután derül ki, mekkora az az összeg, amit az aszfaltutak kátyúzására és a földutak gyalulására fel lehet használni abból a 30 milliós keretből, amit ebben az évben útépitésre irányoztak elő.

A **2. napirendi pontban** a képviselő-testület elfogadta az önkormányzat 1995. évi költségvetéséről szóló beszámolót, és az 1995. évi zárszámadási rendeletet.

Krupp László képviselő a rendelet kapcsán elmondta, az intézményvezetői felelősség arról szól, hogy az adott feltételek ismeretében vállalható-e egy intézmény vezetése vagy sem. Nem szeretné, ha novemberben az intézményvezetők azt mondanák, ennyi pénzből alig tudtak működni. Ha ezzel jön bárki, azt fogja mondani, kötelessége lett volna a helyzet ismeretében az intézmény vezetését másnak átadni, vagy pedig a költségvetést bármi áron is tartani. A képviselő úr figyelmeztetett arra, hogy nem fog semmi extra költséget novemberben egy intézménynek megiszavazni, kivéve, ha az intézményvezető elismeri, hogy személyesen felel érte.

A **3. napirendi pontban** a testület **Krupp László** képviselőnek, a regionális kapcsolatok tanácsnokának előterjesztése alapján határozott arról, hogy elfogadja a Stúdió 43. Bt. helyi vonatkozású programok és események rögzítésére, illetve elkészítésére vonatkozó ajánlatát, és felhatalmazza a polgármestert a szerződés aláírására. A szerződés anyagi háttérét képező 720 000 Ft-ot a képviselő-testület az e célra tartalékolt regionális keretből biztosítja.

A **4. napirendi pontban** a testület úgy döntött, hozzájárul ahhoz, hogy az emlékmű alszámlán lévő 630 235 Ft-ot a Hivatal átvesse a monográfia alszámlára. Ennek megfelelően az emlékmű nevesített tartaléka megszűnik, a Vörösvár-monográfia magyar nyelvű kiadására tartalékolt összeg pedig 1 700 000 Ft-ra nő.

Krupp László képviselő felhívta a testület figyelmét arra, hogy a Soros Alapítvány oktatási segédanyagok kiadására vonatkozó pályázatán jó eséllyel vehetnének részt, mivel a monográfiát kiválóan lehet alkalmazni a tanórákon is. A pályázatot a Német Nemzetiségi Kisebbségi Önkormányzatnak kellene beadnia. A testület a képviselő úr indítványát elfogadta, és azt határozatban rögzítette.

Az **5. napirendi pontban** a képviselők elvetették a PMW Gép- és Acélszerkezet-építő Kft. adómerséklésre vonatkozó kérelmét.

A **6. napirendi pontban** a testület engedélyezte a Hivatal igazgatási szakfeladatához 1 fő teljes munkaidős többletstátusz kialakítását. Az ezzel járó munkakör: a vagyonnal, a lakásgazdálkodással kapcsolatos feladatok (lakbér, kiutalások előkészítése, lakbérszámlázás, karbantartási munkák szervezése, elidegenítés előkészítése, folyamatának bonyolítása, az ingatlankezelés vezetése). Az ehhez szükséges bérkeretet, összesen 377 312 Ft-ot a Hivatal az 1995. évi személyi jellegű juttatások maradványának terhére biztosítja.

A **7. napirendi pont** tárgyalása során éles vita bontakozott ki a búcsú áthelyezésének szorgalmazói és ellenzői között.

Dr. Gábeli Zoltán, a Környezetvédelmi Bizottság elnöke előterjesztésében a búcsú áthelyezése mellett érvelt. Véleménye szerint a jelenlegi terület kicsi, nem alkalmas a megnövekedett igények kielégítésére. Bal- esetveszélyes a zsúfoltság és a mellette haladó 10-es út miatt is. Nincsenek parkoló- helyek. A terület mélyen fekszik, esőben felázik, sáros. A KVB a Szabadság út végén lévő 030-as hrsz-ú területet találta alkalmas- nak a búcsú kulturált körülmények között való elhelyezésére. Ez a terület jelenleg ugyan a Pilisi Erdőgazdaság birtokát képezi, de a mellette lévő, 031 hrsz-ú, önkormá- nyozati tulajdonú területtel el lehetne cserélni.

Magyary Ferenc, Magyarné dr. Pintér Gabriella és **Dalosiné Molnár Ilona** képviselők hozzászólásaikban támogatták a KVB előterjesztését.

Krupp László képviselő kérte a jegyző- könyvben szó szerint rögzíteni a következőket: „Sem az idei évben, sem amíg képviselő vagyok, nem támogatom a búcsú áthelyezését semmilyen más helyre!” Hozzátette, az előző ciklusban elég nagy vehemenciával próbált a búcsúnak más arculatot adni, borzalmas az giccs, az a túlekedés, ami ott három napon keresztül megjelenik, de tudomásul veszi, hogy nem mindenkinek az ízlése paralel az övével. A búcsú a falu nagy többségének a számára fontos tradíciót jelent. Ők továbbra is a mostani búcsút akarják látogatni. Ha kiteszik a kiserdőbe vagy a Szentiváni- hegyre, akkor oda nem fognak elmenni.

Horváth József képviselő szintén nem javasolta a búcsú területének áthelyezését sem most, sem a jövőben. A képviselő úr hangsúlyozta: megérti az ott lakókat, de a többség érdekeit nem lehet alárendelni a kisebbség érdekeinek.

Gordos Dénes képviselő kérte a képviselőket, hogy erről a témáról egyáltalán ne szavazzanak, mert átalakulnak polgár- bosszantó képviselő-testületté. A választói köre érdekeit kell megfogalmaznia, ebből adódóan semmiféle dolgot, ami a falu tradíciójától eltér, nem tud támogatni.

Keszleri József alpolgármester azon véleményét fogalmazta meg, hogy nem kellene teljesen elvetni a KVB javaslatát a területcserére vonatkozóan – függetlenül attól, hogy lesz-e ott búcsú vagy sem –, hiszen értékes területekhez jutna így a falu, ahol építési telkeket is ki lehetne alakítani.

Hargita Péter képviselő véleménye szerint az újságon keresztül közvélemény- kutatást kellene csinálni, hova kerüljön a búcsú.

A képviselők ezek után **Krupp László** javaslatára név szerinti szavazáson döntöt- tek a kérdésben. A név szerinti szavazás eredményeképpen a testület elvetette a búcsú áthelyezéséről szóló határozattervezetet.

A búcsú áthelyezése mellett voksolt: *Dalosiné Molnár Ilona, dr. Gábeli Zoltán, dr. Harmath Attiláné, Magyarné dr. Pintér Gabriella.*

Nemmel szavazott: *Gordos Dénes, Grószné Krupp Erzsébet, Hámori József, Heim Márton, Hargita Péter, Horváth József, Keszleri József, Krupp László, Láz József, Maráth Ottó, Schuck Ede, Sörös János, Viola Lászlóné.*

Nem szavazott: *Magyary Ferenc.*

A **8. napirendi pontban** hulladékudvar létesítéséről tanácskoztak a képviselők. **Dr. Harmath Attiláné** képviselő elmondása szerint a háztartási hulladék 85%-át újra lehet hasznosítani. Az igény is nagy az újrahasznosítható alapanyagokra (papír, fém, műanyag), ezért a vállalkozók konté- nert biztosítanak, és vállalják a szállítást is. Az igazi haszna a hulladékudvarnak az, hogy lecsökkenthető a szemét mennyisége. Hangsúlyozta, a hulladékudvar minimális beruházással megvalósítható. A szelektív hulladékgyűjtés a községben jól előkészített, a lakosság jó része erről már értesült, és közreműködne abban. Az idén a két általános iskola papírból 42 tonnát gyűjtött össze, műanyagból két hónap alatt a két iskolából és a hat óvodából 60 m³ műanyagot szállítottak el.

A testület rövid vita után hozzájárult a szelektív hulladékudvar létesítéséhez, ame- lyet ideiglenes jelleggel az önkormányzati tulajdonban lévő 3625/2 hrsz-ú ingatlanon (volt Készman-telek) alakítanak ki. Az ehhez szükséges maximum 100 000 Ft-ot a közösségi feladatok terhére biztosítják.

A **9. napirendi pontban** a közbeszerzési eljárás kérdéseiről szóló rendeletet alkotta meg a testület.

A **10. napirendi pontban** a Pilisvörösvár kommunális közszolgáltatá- sainak ellátására kiírt pályázatot vitatták meg a képviselők.

Keszleri József alpolgármester tájékoz- tatta a testületet, hogy a folyékony hulladék szállítására kiírt pályázat sikertelen volt, a pályázatot ebben a témában újra ki kell írni. A szemétszállításra 3 pályázat érkezett be. A pályázók: Rumpold Bicske Kft., Concord Invest Kft., Altvalter Sulo Kft. Mindhárom pályázat formailag és tartalmilag is megfelelt a pályázat feltételeinek.

Ezután zárt ülés következett, ahol hosz- szas vita után a testület a Rumpold Bicske Kft-t nyilvánította a pályázat győztesének.

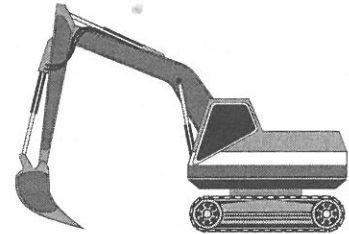
A **11. napirendi pontban** a köztisz- tasággal, a települési szilárd és folyékony hulladékkal összefüggő tevékenységről, a szervezett köztisztasági közszolgáltatás kötelező igénybevételéről szóló rendeletet alkotta meg a képviselő-testület.

A **12. napirendi pontban** a testület hosszas vita után módosította az ÁRT-ről szóló rendeletét a 1990/1 hrsz-ú ingatlanra

vonatkozóan. A területet – amelyen a tulajdonos a SPAR szupermarketet kívánja felépíteni – zöldövezetről intézményterületté minősítette.

A vita során **Schuck Ede**, a GTB elnöke elmondta, hogy a területen engedély nélkül kezdték meg a területrendezést. A bizottság azt javasolja, hogy az építető adjon be egy elvi kérelmet, egy építészeti elgondolást, hogy mit akar, ami alapján a műszaki osztály dönteni tud. Elmondta továbbá, hogy a területen sürgősen meg kell oldani a gyalogos közlekedést és a vízelvezést.

Horváth József képviselő bírálattal illette a Hivatalt, hogy csak késve állították le a munkálatokat, miután ott megkezdték a komoly földmunkákat, és a rézsút szabály- talanul visszasedzték. Ennek következtében a szomszédos telken megcsúszott a föld.

Lukács Gábor műszaki csoportvezető tájékoztatta a képviselőket, a tulajdonost azóta kötelezték arra, hogy a partfalról talajmechanikai szakvéleményt nyújtson be.

A testület a tulajdonost, **Szabó Polixéniát** is meghallgatta, aki elmondta, hogy ezen a területen egy 100 millió forintos beruházás kezdődne, ha a testület hozzájárulna. Kiemelte, hogy a képviselők jól ismerik a Sissy Panziót, ami szépen be van ültetve zölddel, és ezen a területen sem egy körengeteget akar építeni. Azt hitte, ebben a testület jobban fogja őt támogatni.

Horváth József képviselő kiemelte, nem arról van szó, hogy a testület nem támogatja őt, hanem arról, hogy ebben a faluban, akinek pénze van, azt hiszi, azt csinál, amit akar. Vannak országos elő- írások, amelyek mindenkire vonatkoznak.

A testület a területet végül is azzal a feltétellel minősítette át zöldövezetről intézményterületté, hogy az építési engedély kiadásánál meg kell vizsgálni, hogy a biztonságos gyalogosközlekedés és a vízelvezetés biztosított-e.

Az ülés éjfél előtt néhány perccel ért véget, miután a polgármester a hátralévő napirendi pontok tárgyalására július 8-ára rendkívüli ülést hívott össze.

Megjegyzés:

Az az ülésen született rendeletek szövegét terjedelmi okok miatt nem tudjuk közölni. A rendeletek kézbe vehetőek a Polgármesteri Hivatalban és a Községi Könyvtárban.

Beszámoló képviselő-testület a július 8-i rendkívüli üléséről

A rendkívüli ülésen – amelyet két óra után néhány perccel nyitott meg **Grószné Krupp Erzsébet** polgármester – az előző ülés folytatásaként a GTB előterjesztéseit tárgyalta meg a testület. (Ezek közül csak azokról szólnunk, amelyek közérdekűek. – a szerk.)

A képviselők döntöttek arról, hogy belterületi ingatlan esetén 20 000 Ft-ra, üdülőtérületi ingatlan esetén 30 000 Ft-ra emelik a víztársulási hozzájárulási díjat, míg a gáztársulási díjat 50 000 Ft-ban állapították meg.

Határoztak arról, hogy a közbeszerzési törvénynek megfelelően a csatornahálózat továbbépítéséhez ad hoc bíráló bizottságot állít fel. A bizottság tagjai: *Schuck Ede* (elnök), *Dalosiné Molnár Ilona*, *Viola Lászlóné*, *Horváth József*, *Cserny László*, valamint a Csatornatársulat részéről két fő. Külsős szakértő: *Fetter Ottóné* és *Korsós Sándor*.

A testület a szennyvízszállítás privatizációjára kiírt pályázatot eredménytelennek nyilvánította, és felhatalmazta a kommunális közszolgáltatások ellátásával kapcsolatos ad hoc bizottságot új pályázat kiírására.

A GTB előterjesztései után **Hargita Péter** képviselőnek, az OKSB elnökének tájékoztatóját hallgatták meg az ülés résztvevői a Vörösváron létesítendő hatosztályos gimnáziumról. A képviselő úr elmondta, hogy tavaly november 27-én a testület *csak elvi engedélyt adott* a hatosztályos gimnáziumi osztályok beindítására. Eddig 22 környező önkormányzathoz küldték el a törvényi előírásnak megfelelően az együttműködési megállapodási tervezetet. Ebből 3 nemleges és 5 igenlő választ kaptak, 15 önkormányzat még válasza sem méltatta őket. A Pest Megyei Közigazgatási Hivatal tájékoztatása szerint elegendő azokkal az önkormányzatokkal együttműködési szerződést kötni, ahonnan felvesznek tanulókat a gimnáziumba. Ezek szerint még két önkormányzattal, a solymárral és a piliscsabaival kell szerződést kötni. Az együttműködési szerződések megkötése után lehet csak módosítani az iskola alapító okiratát. A hatosztályos gimnázium oktatási-nevelési programját szakértővel kell véleményeztetni. Ez folyamatban van. Az OKSB elnöke tájékoztatásul még elmondta, hogy 58 gyereket vettek fel a hatosztályos gimnáziumba. Furcsának tartotta, hogy még nincs meg az engedély, még nincs módosítva az alapító okirat, és a gimnázium mégis beiskoláz. Figyelmeztetett arra, hogy az utolsó pillanatban vannak, és kérte, hogy az augusztus 26-i ülésen vegye föl napirendre a testület a gimnázium ügyét.

Gordos Dénes képviselő, a Templom Téri Általános Iskola igazgatója aggályait fejezte ki a hatosztályos gimnázium beindításával kapcsolatban. Tájékoztatta a testületet, hogy az ügyben beadvánnyal fordult a Pest Megyei

Közigazgatási Hivatalhoz is. A képviselő úr elmondta, az együttműködési megállapodásoknak nem azt kell tartalmazniuk, hogy a gyerekek idejárnak, hanem arról kell szólítani, hogy a gyerekek után a fejkvóta feletti részt az érintett önkormányzatoknak kell fizetniük. Az előkészítés során nem vették figyelembe a törvényi előírásokat, ezeket mind a gimnázium igazgatójának, mind az OKSB elnökének ismernie kellett volna. Egyeztetni kellett volna a helyi érdekképviseletekkel, hiszen struktúraváltás van, ez érinti az általános iskolákat is. A Templom téri iskolában a hatosztályos gimnázium megszervezése miatt megszűnt egy tanulócsoporthoz, és két pedagógus álláshely feleslegessé vált. Őva intette a testületet, nehogy olyan helyzetbe kerüljenek, hogy ellehetetlenül az alapfokú oktatás a községben, miközben a középfokú oktatást ingoványos talajra vezetik. Kijelentette, a hatosztályos gimnázium beindításának semmiféle jogcíme, törvényi alapja nincs.

Hargita Péter képviselő a felszólalásra reagálva elmondta, a hatosztályos gimnázium szervezésében koordinátori szerepet vállalt a megyei közoktatási ügyosztály, ahol a közös megállapodást megfogalmazzák és elkészítik. Ez garancia arra, hogy mindez szakszerűen és jogszerűen történjék.

Az ülés ezek után az aljegyzői státusz létesítéséről szóló előterjesztéssel folytatódott. **Grószné Krupp Erzsébet** polgármester elmondta, az elmúlt időszakban a jegyző úr tanulmányai miatt gyakran volt távol a Hivatalból, emiatt a testületi ülésekre a napirendi témák nem lettek mindig kellőképpen előkészítve, sokszor egy-egy témát le kellett venni a napirendről. A törvényesség felügyelete jegyzői oldalról számos esetben nem volt megfelelő. Az aljegyzői státusz létesítése annak érdekében történne, hogy a jegyzői munkát megerősítsék. A polgármester asszony hangot adott azon véleményének, hogy igen nagy hibája az önkormányzati munkának, hogy *a testületi döntések végrehajtása rendre elmarad*. Ebben egyértelműen **Manhertz Zoltán** jegyzőt marasztalta el. A polgármester asszony több olyan konkrét ügyet is felsorolt, amelyben a jegyző úr mulasztása megállapítható.

Horváth József képviselő hozzászólásában kifejtette, ő már tavaly is számos kifogást tett a jegyző munkája ellen. Ez a munka valójában nem változott most sem, ugyanazok a hibák jellemzik, mint egy évvel ezelőtt. Nem valószínű, hogy az aljegyző munkájától a Hivatal működése nagyot változna. Igazából véve azt kellene eldönteni, hogy aljegyző vagy *egy új jegyző* kell-e a Hivatalba.

Gordos Dénes képviselő elmondta, az aljegyzői státusz létesítésének anyagi forrását (évi 1,5 mFt-ot) nem látja biztosítottak, különösen akkor, amikor több intézménynél nyugdíjazások vannak folyamatban. A maga részéről nem tudja a választópolgárok előtt megmagyarázni, hogy először felvesznek egy

igazgatási csoportvezetőt, aztán felvesznek egy aljegyzőt arra a feladatra, ami a jegyző úré lenne. Kérte képviselőtársait, vessék el az aljegyzői státusz létesítésének gondolatát, viszont tegyenek javaslatot a munka jobbítására.

Manhertz Zoltán jegyző kérésére ekkor zárt ülésen folytatódott a téma megvitatása. A zárt ülés délután 1/2 7-kor ért véget.

A zárt ülésen a testület nem fogadta el az aljegyzői státusz létesítéséről szóló határozat-tervezetet, és megvonta a bizalmat **Manhertz Zoltán** jegyzőtől.

A július 31-i zárt ülésen hozott határozatok

Az utépítési pályázatról:

A képviselő-testület a STRABAG Hungária Rt. ajánlatát elfogadja, egyben a pályázat nyertesének nevezi meg.

Az utépítés bonyolításáról:

A képviselő-testület az utépítés lebonyolításával, a beruházás elvégzésével a Község-gondnokságot bízta meg. A kivitelezővel a szerződést a Község-gondnokság köti az utépítési ad hoc bizottság felügyelete mellett. A kivitelező részére a teljesítményarányos finanszírozást a műszaki ellenőrök által igazoltan, megfelelő minőségben elvégzett feladatok után a Község-gondnokság teljesíti. Az önkormányzat a Község-gondnokság részére a szükséges fedezetet finanszírozásként biztosítja, ezzel módosítja az 1996. évi költségvetés vonatkozó cimeit. A Község-gondnokság az utépítés ÁFA-ját visszaigényli.

A képviselő-testület kötelezi a Község-gondnokságot, hogy a visszaigényelt ÁFA-t elkülönítetten kezelje. Az ÁFA összegét az önkormányzat előzetes engedélyre és megbízása alapján, kizárólag utépítésre, kátyúzásra, karbantartásra használhatja fel, tételes elszámolással.

A Község-gondnokság alapító okiratának módosításáról:

A képviselő-testület a Község-gondnokság feladatkörét kibővíti vállalkozási tevékenységként beruházások bonyolításával.

A szemétszállításról:

A képviselő-testület egyetért azzal, hogy a Rumpold Bicske Kft. saját költségén, ellenszolgáltatás nélkül szeméttátrakó állomást alakítson ki. A szükséges területet a meglévő hulladéklerakón térítésmentesen Pilisvörösvár biztosítja a szerződés időtartamára.

A képviselő-testület nem járul hozzá, hogy a Rumpold Bicske Kft. a nem Pilisvörösvárról származó települési hulladékok átrakását is ezen a telepen végezze. A későbbi újabb igény elbírálása képviselő-testületi döntést igényel.

A gerstetteni partnerkapcsolatról:

A képviselő-testület egyetért a partnerkapcsolattal foglalkozó ad hoc bizottság javaslata alapján azzal, hogy a gerstetteni partnerkapcsolat hivatalos vörösvári megerősítését 1997 májusára tervezzék meg.

Üljünk le egy szóra

Grószné Krupp Erzsébet
polgármesterrel

– A július 4-i képviselő-testületi ülésen egy interpelláció kapcsán kiderült, hogy az utóbbi időben a testületi ülésekről készült videofelvételeket illetéktelen személyek is megnézték. Ha az ülések nyilvánosak, miért nem lehet megtekinteni a róluk készült felvételeket? Ez azért is furcsa, mivel a jegyzőkönyvekhez, amik a videofelvételek alapján készülnek, mindenki hozzáférhet.

– A testületi ülések valóban nyilvánosak, az erről készült jegyzőkönyvekbe mindenki belelapozhat a Hivatalban vagy a Községi Könyvtárban. Tudott dolog azonban, hogy a testületi munka során egyes témaköröket zárt ülés keretében tárgyalunk meg. A zárt ülésről külön jegyzőkönyv készül, amit természetesen nem teszünk közzé. A videofelvételek esetében más a helyzet. A kazettákon eddig nem különültek el a zárt ülésről készített felvételek a nyilvános ülések felvételeitől. Ezentúl a zárt ülések anyagát külön kazettán fogjuk rögzíteni, így elhárul az akadálya annak, hogy a nyilvános ülésekről készült felvételeket indokolt esetben az érintettek megnézhessék.

– A zárt üléseken sokszor olyan témák kerülnek megvitatásra, amelyek közérdeklődésre tartanak számot. Miért kell ezeket a nyilvánosság kizárásával tárgyalni?

– Sohasem a téma a zárt, hanem a vita, amely során elhangozhatnak olyan kijelentések, amelyek egyes személyek személyiségi jogait sérthetik. A zárt üléseken született határozatokat természetesen mindig a nyilvánosság elé tárjuk.

– A képviselő-testület munkája során határozatokat és rendeleteket hoz. Talán nem mindenki számára egyértelmű: mi a különbség határozat és rendelet között?

– A rendeletek mindig egy-egy törvény alapján születnek. Az önkormányzatok a helyi adottságokat, sajátosságokat figyelembe véve – a törvény által megszabott kereteken belül és a törvény szellemét nem sértve – fogalmazzák újra az egyes paragrafusokat. Mondhatjuk úgy is: a rendelet az „önkormányzat törvénye”.

– Ezekről a rendeletekről meglehetősen nehéz tájékoztatni a lakosságot, hiszen nem egy esetben 20-30 oldalasak, így terjedelmükönél fogva sem a hirdetőtáblán, sem az újságban nem lehet közzé tenni őket. Ha nem ismeri a polgár a rendeletet, hogyan tartsa be az abban leírtakat?

– Az önkormányzat által hozott rendeletek szintén elolvashatóak a Hivatalban és a Községi Könyvtárban. Én úgy gondolom, ha teljes egészükben nem is közölhetőek, de legfontosabb, mindenre vonatkozó részeit – akár tömörítve – meg kellene az újságban is jelentetni. Példaként említem a köztisztasági rendelet azon fejezetét, amely az utcák, járdák tisztántartásáról szól.

– Köztudott, hogy az idén az önkormányzat 10%-kal csökkentette intézményei nagy részének a költségvetését. Az így megtakarított 30 millió forint felét az útalapba, másik felét egy ún. intézményi tartalékalapba helyezte. Ön szerint elképzelhető, hogy ebből a tartalékból azon intézmények is részesüljenek, amelyekről nem vontak el semmit?

– Bárki is igényeljen összegeket ebből a tartalékkeretből, nagyon meg kell indokolnia, mire kéri a pénzt. A testület alaposan meg fog vizsgálni minden egyes kérelmet, különösen azokat, akik nem szenvedték meg a takarékosági intézkedéseket. Ezzel együtt nem tartom kizártnak, hogy ők is kapjanak bizonyos összegeket a tartalékból.

– Az útépitési pályázatot a STRABAG nyerte meg. Mennyiért vállalta a munka elvégzését?

– 27 700 000 forintért.

– Ezek szerint a 30 millió forintos útalapból alig több mint 2 millió forint maradt az aszfaltutak kátyúzására és a földutak rendbehozatalára?

– Ez így igaz, viszont a szerződést a Község-gondnokságon keresztül kötöttük meg, azaz a Község-gondnokság a beruházás lebonyolítója. Ez reményeink szerint lehetővé teszi, hogy az ÁFA-t visszaigényeljük, és ezzel újabb 5 millió forintot szabadítsunk fel újtávitásra.

– Szeretnénk arról is tudni, hogy a Rumpold Bicske Kft. milyen feltételek mellett nyerte meg a szemétszállításra kiírt pályázatot: hová fogja szállítani a szemetet, és mennyiért?

– A vállalat a faluban összegyűjtött háztartási hulladékot Bicskén helyezi el, a vörösvári szeméttelapon csak átrakóhelyet alakít ki. Ez a megoldás a lehető legjobb a számunkra, hiszen köztudott, hogy a szeméttelapunk egy éven belül megtelt volna. A szemétszállítási díj valószínűleg emelkedni fog, mivel azonban a lakosokkal nem a vállalat, hanem az önkormányzat fogja megkötni a szerződéseket, eleve kizárt az, hogy a díj az indokoltnál nagyobb mértékben emelkedjen.

– A július 4-i ülésen a testület úgy döntött, hozzájárul ahhoz, hogy a Hivatal az emlékműre összegyűlt 630 ezer forintot átvezesse a monográfia alszámlára. Milyen emlékműről van egyáltalán szó?

– Az emlékmű felállításának gondolata még az előző önkormányzati ciklusban vetődött fel. Tudomásom szerint a Község-háza előtt kívánták felállítani, a jelenleg ott lévő pedig a Bányatelepre helyezték volna át. Mivel az emlékmű bankszámlájára már régóta nem történtek befizetések, és az összegyűlt pénz annak felállítására messze nem lett volna elég, megkerestük az adományozókat, és kértük, pénzádományukat hadd használhassuk fel egy másik nemes célra, a monográfia magyar nyelvű kiadására. Két kivételtől eltekintve minden adományozó beleegyezett ebbe.

– Meglepődve olvastam a július 31-i zárt ülés azon határozatát, miszerint a Gerstettenel kötött partnerkapcsolatot – az eredeti tervekkel ellentétben – nem októberben, hanem jövő év májusában fogjuk itt, Pilisvörösváron ünnepélyesen megerősíteni. A gerstetteniek ezt nyilván nem fogják jó néven venni. Ezentúl ebben a kapcsolatban állandósulni fognak a kölcsönös sértődések?

– A képviselő-testület és a Német Nemzetiségi Kisebbségi Önkormányzat egy hat tagú bizottságot hozott létre, ami a gerstetteni partnerkapcsolat pilisvörösvári megerősítését készíti elő. A bizottság megbeszélést folytatott a vörösvári egyesületek vezetőivel, hogy a programot összeállítsa. Kiderült, hogy néhány egyesületnek az adott időpontban Németország más településeiről már érkeznek vendégei, így például az Német Nemzetiségi Vegyes Kórus meghívására egy hetven tagú kórus látogat el Vörösvárra. Nagyon sok család is fogad vendégeket. A bizottság véleménye az volt, hogy Vörösvár nem képes ezeken felül még egy 150 fős gerstetteni delegáció fogadására, nem tudjuk ugyanazt a színvonalat biztosítani, mint ami a gerstetteni négy napra jellemző volt. Nyilván lesznek sértődések, sajnos ezt nem lehet kizárni...

– Nagy felháborodást keltett, hogy az önkormányzat ismét engedélyezte a Strand kocsmá megnyitását. A törvény is tiltja, hogy egészségügyi és oktatási intézmények 200 méteres körzetében kocsmát üzemeltessenek. Már pedig a rendelőintézet ennél közelebb van a Strand kocsmához. Kit terhel mulasztás ebben az ügyben?

– Az engedély kiadásakor Manhertz Zoltán jegyző nem vette figyelembe, hogy a kocsmá és a rendelőintézet közötti rész közterület, így a kocsmá és a rendelőintézet főbejárata közötti – közúton mért – távolságot vette alapul. Az engedélyt azóta a pénzügyi csoportvezető – aki jelenleg a jegyzői teendőket ellátja –, saját hatáskörében visszavonta.

– Sikerült-e a jegyző urat rávenni arra, hogy a bizalom megvonása után kölcsönös megegyezéssel távozzon a hivatalából?

– Sajnos ez az egyezség a jegyző és a testület között nem jött létre. A testület a bizalom megvonásakor is rámutatott már azokra a hibákra, amelyeket az önkormányzati munka rovására a jegyző úr elkövetett. Miután a közös megegyezés nem jött létre, a testület úgy döntött, hogy ezek alapján a jegyző ellen fegyelmi eljárást kezdeményez.

F. A.

Rendőrok infor- mációs pisztollyal

Beszámoló egy tudományos konferenciáról

Pilisvörösvárnak számtalan előnye származik abból, hogy a főváros közvetlen közelében, annak agglomerációs övezetében fekszik. A számtalan előny mellett azonban említhetnénk jó néhány olyan hátrányt is, amik miatt sokszor kívánnánk magunkat néhány száz kilométerrel arrébb, egy nyugodtabb, csendesebb vidékre.

Az agglomerációba való tartozásunk leginkább aggodalomra okot adó hátránya az, hogy ez a terület bűnügyi szempontból a legfertőzöttebb az egész országon.

A budapesti körüli agglomerációs övezetbe 44 Pest megyei település tartozik, köztük Vörösvár is. Az utóbbi öt évben 10 000 lakosra átlagban 423 bűncselekményt követtek el Magyarországon, míg az agglomerációs övezetben 442-öt, a fővárosban pedig 655-öt.

A fenti adatokat „A főváros agglomerációjának jelene és jövője közbiztonsági szempontból” című tudományos konferencián ismertették, amelyet május 31-én tartottak Budapesten.

A konferencián megtudhattuk, hogy az agglomerációs övezet a városokra jellemző bűnügyi sajátosságokkal bír, az agglomeráción kívüli települések bűnügyi fertőzöttsége lényegesen alacsonyabb. (Pest megyében az agglomeráción kívül mindössze 377 a 10 000 lakosra jutó bűncselekmények száma.) Budapesten lényegesen alacsonyabb az országos átlagnál a lakóhelyén bűnözők aránya, következésképpen magasabb az ún. utazó bűnözőké. Különösen csábítóak számukra a főváros körüli üdülő-pihenő körzetek.

Pest megyében az ismertté vált bűncselekmények száma 1995-ben 39 891 volt. Ebből 20 444 esetben váltak ismertté az elkövetők, akik közül 2974-en budapesti lakosok voltak. Ez az ismertté vált elkövetők 14,5%-át teszi ki. Vörösváron ugyanez az arány: 24,9%.

Összehasonlításképpen közöljük néhány környező település adatait.

Budakeszi	20,1
Budaörs	35,4
Pilisborosjenő	20
Solymár	25,6
Üröm	46,1

Az agglomeráció egyre romló bűnügyi helyzetére a Kormány is felfigyelt, és elhatározta, hogy Pest megyében 1997-ban több új rendőrőrsöt hoz létre. Az őrsprogram megvalósítására vonatkozó tervekről a konferencián dr. Komáromi István rendőr ezredes a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője tájékoztatta a megjelenteket.

A közönséggel, az önkormányzattal, helyi szervekkel közvetlenül kapcsolatban álló, jó hely- és személyismerettel, egyértelmű felelősséggel rendelkező, 20-50 fős új rendőrőrsök alkalmasak lesznek a veszélyforrások felismerésére, megelőzésére, de a felderítés konkrét

segítésére is. Decentralizálásra kerül az igazgatásrendészeti ügyintézés is. A tervezett őrsprogram felszabadítja a kapitányságok erőit, csökkenti az ottani sorban állást.

Az őrsprogramhoz szorosan kapcsolódik a vagyonszolgálati csendes riasztórendszerek elterjesztése, amelyre pályázatot hirdetnek. Mindezek mellett jó lenne elérni, hogy minden őrs területén működjön polgárőrség.

A Pest Megyei Rendőr-főkapitányság illetékességi területén jelenleg 13 rendőrkapitányság, 26 területi illetékességgel rendelkező őrs és 4 közlekedési őrs található. A távlati, szakmai koncepció kialakításakor a létszám-szükséglet meghatározásánál abból indultak ki, hogy Pest megye utóelérje az egy rendőrré jutó lakosok tekintetében más megyék átlagát.

Az 1 rendőrré jutó lakosok száma

Budapest	289
Nógrád m.	383
Bács-Kiskun-Abaúj m.	415
Komárom-Esztergom m.	423
Fejér m.	429
Jász-Nagykun-Szolnok m.	437
Heves m.	499
Pest m.	550
Pilisvörösvár körzete	1428

Minden tényezőt figyelembe véve Budapest körül kettős őrsgyűrűt célszerű kialakítani: egy szorosabbat és egy távolabbat. Összesen 44 rendőrőrsre van szükség, mely 32 területi illetékességgel rendelkező őrsöt, 3 vasúti rendőrőrsöt és 9 közlekedési őrsöt jelent. A már meglévő őrsöket is számba véve fejlesztésként 6 új területi őrs, 3 vasúti őrs és 5 közlekedési őrs felállítása szükséges, továbbá a már meglévők feltételeinek javítása. Az őrsök területén a szükséges létszám meghatározására, a fejlesztési elképzelések megfogalmazására az 1 rendőrré 500 lakos arányt kell elérni.

Példaként említette az ezredes úr, hogy Pilisvörösvár körzetében 40 000 állandó lakos és 5553 hétvégi ház található. 1995-ben 1543 bűncselekmény és 46 sérüléssel járó baleset történt a körzetben. Ehhez képest a vörösvári rendőrőrs mindössze 26 hivatásos rendőrből és 2 közalkalmazottból áll. Ezért a terveknek megfelelően 52 fővel kell megnövelni az őrs létszámát, hogy a kívánt arányt elérjék. Ez már egy önálló rendőrkapitányság létrehozását sem zárja ki.

Az ezredes úr a következő szavakkal fejezte be előadását:

„Mélyen meg vagyok győződve arról, hogy ha helyben rend van, akkor az egész megye biztonságban van, ezért globálisan kell gondolkodni, de lokálisan cselekedni. Ennek során az elérhető, ismert, megközelíthető rendőrséggel szolgáljunk legjobban az élet minőségét. Ez a rendőrség pedig *információs pisztolyt* hord, támaszkodik a közösségre, nemcsak reagál, de megelőz, felelős gazdája a körzetének. Mély meggyőződés, hogy a rendet akaró, becsületes emberek vannak többségben, akik mögött ott áll a tudomány is, így összefogásuk győzelemre van ítélve.”

Chicago Vörösváron

Falunk lakóit mélyen megdöbbentette az a brutális gyilkosság, amely július 28-án történt az Autócsárda előtt. Az áldozat *Sárközi József* pilisvörösvári lakos volt. A szerencsétlen fiatalemberrel egyetlen pisztolylövésrel végzett hidegvérű gyilkosa, majd társával együtt azonnal elmenekült a helyszínről. A rendőrség nagy erővel kezdett a nyomozáshoz, és rövid időn belül elfogta *Schaffer Zoltán* 21 éves, büntetett előéletű budapesti lakost, aki alaposan gyanúsítható az emberölés elkövetésével.

László Károly polgárőr, aki aznap éjjel szolgálatban volt, újságunk számára a következőket mondta el a történetekről:

„Éjfél után valamivel éppen a mentőállomás előtt álltunk járőrökcsinkkal, amikor egy autó fékezett hirtelen a bejárat előtt, kiugrott belőle három férfi és a hátsó ülésről egy már alig lélegző férfit emeltek ki, akinek a fejéből ömlött a vér. Mi segítettünk nekik kinyitni az ajtót, majd megtudván, hogy mi történt, két társunkat hátrahagyva rögtön a tett színhelyére siettünk.

Az Autócsárdában aznap éjjel diszkó volt, amikor odaértünk, körülbelül 15-20 fiatal tartózkodott bent, az utcán is álldogáltak néhányan. Mivel a polgárőröknek nincsen igazoltatási joguk, megkérdeztem, ki hajlandó tanúskodni. Egyetlen egy illető igazolta magát, az sem magyar állampolgár volt. Az ő adatait fölírtam és továbbítottam a rendőrségnek. A jelenlévők többsége „nem hallott, nem látott semmit” az egészről. Szerencsére a rendőröknek sikerült találniuk egy szemtanút, aki felírta annak a gépjárműnek a rendszámát, amivel a tettes elmenekült. Gondolom, a rendszám azonosítása alapján adhatta ki a rendőrség a körözést, amely alapján a gyanúsítottat elfogták.”

A Mai Nap „Utcai leszámolás” címmel adta hírül a gyilkosságot, de annak körülményeiről, indítóokról, a nyomozás állásáról többszöri kísérletünk ellenére sem tudunk meg semmit a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság bűnügyi osztályától.

A legmegdöbbentőbb az esetben, hogy a tettes könyörtelen kegyetlenséggel és hidegvérrel szabályosan kivégezte áldozatát, nem zavartatva magát attól, hogy több tucat ember van a helyszínen. Ilyet csak amerikai krimikben láthatunk eddig. Úgy látszik, ezentúl már nem kell bekapcsolnunk a televíziót ahhoz, hogy brutális jeleneteket lássunk.

Vörösváron egy év alatt 35%-kal nőtt a bűncselekmények száma. Az idén már a második gyilkosságot követték el, és még messze van az év vége. A vörösvári polgárok szeretnének biztonságban élni, szeretnék nyugodtan álomra hajtani fejüket, szeretnék biztonságban tudni fáradtság munkával megszerzett javukat és nyugodt szívvel elengedni fiaikat, lányukat szórakozni, táncolni.

Senki sem szeretné, ha Vörösvárt a Pilis Chicagójaként emlegetnék ezután.

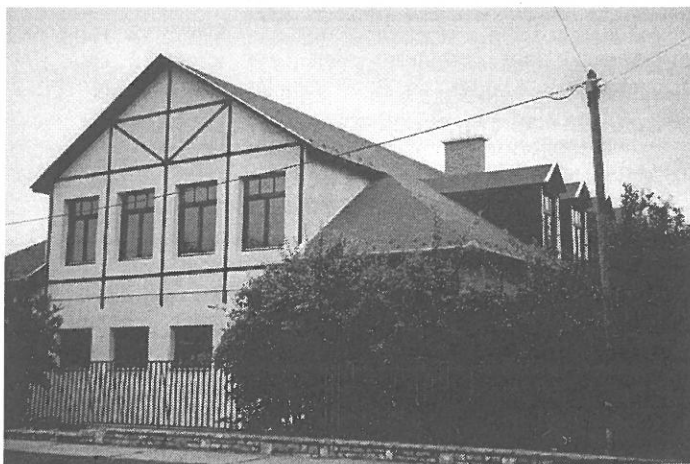
Tegyünk ellene, talán még nem késő.

„Ünnepélyesen megnyitom ezt itt, akármi is legyen...” Fülöp herceg – Vancouverben, az új városháza megnyitásakor

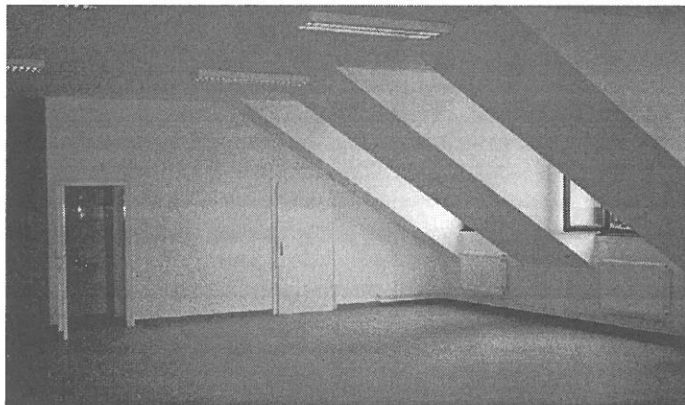
Új épületrésszel bővült a Német Nemzetiségi Képzési Központ

Augusztus első napjaiban befejeződött az NNKK építésének 4. üteme. A komplexum egy új 200 m²-es résszel bővült, amelyet a gimnázium konyháját, ebédlőjét és könyvtárát magában foglaló északi épülettömbre épült rá. Hogy milyen célt szolgál majd a most átadott épületrész, azt még nem lehet egészen pontosan tudni. A 4. ütem eredetileg egy kollégium építéséről szólt. A polgármester asszony szerint tantermek épültek. Olyat is hallottam, hogy a német vendégtanárok számára szolgáló lakások. *Oláh Imre*, a gimnázium igazgatója szétárja a kezét, ő nem tudja... Hát akkor, hogy is van ez?

Kezdjük inkább az elejéről. A történet a nyolcvanas évek végén kezdődik, amikor a bajor kormány egymillió márkát adományozott Vörösvár részére, hogy egy német nemzetiségi általános iskolát építsenek belőle. A tervek szerint az iskolát a Szentiváni-dombon építették volna fel. Később teret nyert az az elképzelés, hogy ne egy új épületet emeljenek, hanem egy már meglévő épületet bővítsenek ki ebből a pénzből. Így került a figyelem középpontjába a gimnázium, illetve a képzési központ létrehozásának terve. 1992. május 2-án meg is történt az ünnepélyes alapkövetétel, majd 1993. március 15-én az 1. és a

Az új épületrész a Szabadság út felől

Belső tér az új épületrészben

2. ütem átadása. Az épület számtalan új tanteremmel, egy előcsarnokkal és egy rendezvényteremmel bővült. Bár a németek elképzelései között ez valószínűleg nem szerepelt, a jelentősen megnagyobbodott épületbe beköltözött a zeneiskola is. 1994-ben fejeződött be a 3. ütem építése, ekkor adták át a gimnázium auláját. Az NNKK építéséből jelenleg még hátra van az 5. ütem, a tornacsarnok megépítése. Ez azonban nem valószínű, hogy egyhamar meg fog valósulni.

A beruházás eddig 132 millió forintba került. Ennek nagy részét a németek fizették (az 1 millió márkából a mai napig 850 ezret utaltak át), 40 %-át az állami céltámogatás teszi ki, az önkormányzat mintegy 37 millió forintot áldozott rá.

Annak ellenére, hogy a beruházás ilyen sok pénzt emésztett fel eddig, az épület egésze jelenleg felemás képet mutat. Az új épületrészek kívül-belül esztétikusak, a homlokzat díszítése a favázás német parasztházakra emlékeztet, találóan fejezve ki tartalom és forma egységét. A lapostetők eltűntek, a jellegtelen, sivár kockaépület európaivá vált. Sajnos azonban a régi épületrészek mindegyikének felújítására sem kívülről, sem belülről nem futotta a költségvetésből. A Major utcai homlokzat ugyanúgy néz ki, mint 20 évvel ezelőtt, amikor ide jártam gimnáziumba, kivéve egy csőrepedésnek a nyomait, ami a homlokzatot még jobban elcsúfítja. A régi épületrész belső terei ütöttek-kopottak, a kövezet elöregedett, az ablakok rothadóféiben vannak, egy nagyobb szél esetén félni kell, hogy öngyilkos módjára kiugranak a helyükről. A folyamatos bővítés következtében egyre terebélyesebbé válik az épület, homályos folyosókkal, előcsarnokokkal, beépítetlen tetőterekkel, lépcsőkkel és rengeteg bejárattal. Engem lassan a knosszoszi palotára kezd emlékeztetni az egész.

Cinikus fráter vagyok – mondhatja az olvasó –, ahelyett, hogy örülnék, hogy megint gyarapodott a falu, csak hóbörgök, s mindennek az árnyékos oldalát nézem...

Pedig csak most leszek cinikus igazán, amikor tisztelettel megkérdezem: meg tudja-e nekem mondani valaki, mi is tulajdonképpen az az NNKK?

Én ugyan már két éve ebben az épületben dolgozom mint a gimnázium könyvtárosa, elég jól ismerem az épületet, és az itt folyó munkát, de az NNKK-val mint működő intézménnyel még nem találkoztam. Lehet, hogy ez is csak egy mítikus dolog, mint a krétai labirintus?

Adva* vagyon egy sokat szapult gimnázium, egy zeneiskola és kettőjük rossz házassága, hosszú mosolyszünetekkel a tervek, főleg a rendezvényterem miatti civódásokból eredően. De hol az NNKK? Az eredeti elképzelés, amely szerint ez a komplexum valóban középpontjává válik a környéken élő német kisebbség oktatásának, kulturális életének és a nemzetiségi egyesületeknek, mindmáig nem valósult meg.

Az NNKK ma nem más, mint egy fantomintézmény. Tapasztalatom szerint az önkormányzatnak nincs is semmiféle elképzelése a jövőjéről. Így aztán, ahogy mondani szokás, a gombhoz varrják a kabátot. Csakhogy ekkora gombhoz elég nehéz lesz kabátot varrni: az épület egyre hízik, dagad, miközben nem lehet tudni, a többszáz négyzetméteren milyen kulturális vagy oktatási tevékenység folyik majd. A delegációk pedig jönnek-mennek, megnézik az épületet és bólogatnak: „Igen, igen, NNKK – nagyszerű elképzelés!”

Aztán-egyszer, ha évek múltán végleg befejeződik a beruházás, és az utolsó kis tornyocskát is hozzáragasztják az épülethez, fekete Mercedesén megérkezik majd egy akkori előkelőség, és ollóval a kezében, dörgő taps kíséretében így szól: „Ünnepélyesen megnyitom ezt itt, akármi is legyen...”

Fogarasy Attila

Múlt és jelen

DIE VERTREIBUNG UND IHRE FOLGEN

In diesem Jahr erinnern sich die Deutschen aus Ungarn an ihre Vertreibung, inbegriffen die Flucht, Verschleppung und Internierung, die sich nun zum 50. Male jährt.

Das Ende des Zweiten Weltkrieges war leider noch nicht das Ende von Grausamkeiten und Terror. Die Deutschen wurden kollektiv verurteilt. Am 20. Februar 1945 erließ die provisorische Regierung in Debrecen eine Verordnung zur Internierung aller deutschen Staatsbürger in Ungarn. Dazu zwang nämlich der am 20. Januar 1945 in Moskau unterschriebene Waffenstillstandsvertrag. Die Deutschen in Ungarn wurden von ihrem Hof vertrieben und in verschiedene Internierungslager (wie z.B. Lengyel) interniert.

Die Idee der kollektiven Verantwortung aller Deutschen vertiefte sich immer mehr. Besonders die „Nationale Bauernpartei“ schürte hier das Feuer. „Mit einem Bündel sind die Deutschen gekommen und mit einem Bündel sollen sie auch gehen“ – war die Meinung mehrerer ungarischer Politiker.

Die Behauptung der ungarischen Stellen, die in Ungarn heute noch immer als Gemeingut gilt, daß die Vertreibung der Deutschen ein Anliegen der Alliierten Behörden war, ist falsch; tatsächlich geschah die Vertreibung auf Ersuchen der ungarischen Regierung. Der Antrag zur

Aussiedlung wurde also vom ungarischen Staat am 26. Mai 1945 gestellt und von den Alliierten auf der Potsdamer Konferenz vom 17. Juli bis 2. August 1945 genehmigt.

Die freigewählte ungarische Nachkriegsregierung vom 4. Nov. 1945 erstellte am 22. Dez. 1945 die Verordnung zur Vertreibung. Derjenige ungarische Staatsbürger wurde zur Aussiedlung verpflichtet, dessen Nationalität „Deutsch“ war oder der sich bei der Volkszählung 1941 zur deutschen Volkszugehörigkeit oder Muttersprache bekannt hat oder der Mitglied des Volksbundes oder des Waffen-SS war, ferner derjenige, der während des Krieges wieder seinen deutschen Namen angenommen hat.

Am 19. Januar 1946 begann also die Vertreibung aus Ungarn. Der erste Transport verließ am selben Tag Wudersch. Nachdem die amerikanische Besatzungszone in Deutschland keine Deutschen mehr aufnahm, wurden 1947/48 noch 50.000 Ungarndeutsche in die Sowjetische Besatzungszone Deutschlands vertrieben. Insgesamt wurden 200.000 Deutsche aus Ungarn vertrieben. Ungefähr 5000 gingen aus Heimweh wieder nach Ungarn zurück und nahmen damit ein schweres Los auf sich.

Kardinal Mindszenty und die ungarischen Bischöfe, die in ihren Diözesen deutsche Gemeinden hatten, haben sich gegen eine wahllose und kollektive Vertreibung der Deutschen aus ihrer Heimat gewandt. Vor allem der Bischof von Stuhlweißenburg, Lajos Shovy ging gegen jegliches Unrecht an. Vieles konnten sie aber nicht erreichen. Kardinal Mindszenty gewährte den Pfarrern

deutschstämmiger Gemeinden die Erlaubnis, mit ihren auszusiedelnden Gläubigen nach Deutschland mitzugehen. Allerdings verpflichtete er sie dazu nicht und so machten nur wenige Priester von dieser Erlaubnis Gebrauch. Sie schwankten nämlich zwischen vermeintlicher Treue zum ungarischen Staat und der Treue zu ihrem gläubigen Volke.

Vor 50 Jahren gab es im Frühling nur mehr Abschiednehmen in Tränen, Abschied von den Familienmitgliedern, Nachbarn, Haus und Hof, Weingärten, Feldern usw., es hieß: Einwaggonieren und fort ins Ungewisse mit einem Bündel. Schnell nacheinander wurden die deutschen Einwohner der Gemeinden teils in russische Zwangsarbeit verschleppt oder nach Deutschland ausgesiedelt. In der Umgebung wurden hintereinander Schaumar, Tschawa, Kowatsch, Tschowanka ausgeräumt und die Waggonen hatten die Tragödie des deutschen Volkes in sich geborgen. In Irm war die Aussiedlungskommission am unbarmherzigsten, dort mußten 97,5% der Deutschen ihr Bündel packen. Nur wenige Dörfer blieben von der Aussiedlung verschont.

In Werischwar und in Sankt Iwan gab es keine Aussiedlung. Der Grund ist nicht bekannt. Man spricht von verschiedenen Gründen. Man nimmt an, daß es wirtschaftspolitische Gründe hatte. Zum Wiederaufbau des Landes hat man auf die Kohlen bzw. auf die Arbeit der Bergarbeiter nicht verzichten können und in diesen Ortschaften gab es Bergwerke.

Jetzt stellt man sich oft die Frage: Ist das ein Glück oder ein Unglück, daß es bei uns keine Aussiedlung gab?

Die Ausgesiedelten mußten in Deutschland ein völlig neues Leben aufbauen, wieder bei Null anfangen. Sie haben es aber geschafft. Sie konnten sich sogar die Anerkennung der anfangs sehr mißtrauischen Deutschen erkämpfen. Und heute sind sie anerkannte und angesehene Bundesbürger in gesicherten materiellen Verhältnissen. Sie haben aber ihre Heimat verloren. Viele der Ausgesiedelten trösteten sich mit der Überzeugung: es war ein Glück im Unglück.

Deutschland ist um fleißige Hände, begabte Köpfe reicher geworden, Ungarn kann aber seine Verluste noch lange nicht vollständig auflisten.

Das allerwichtigste, was nie wieder gutzumachen ist, ist das Zerschlagen der Dorfgemeinschaften, die Wiege, Herz und Seele der Volkskultur bedeuteten. In die Dörfer kamen neue Ansiedler aus unterschiedlichen wirtschaftlich zurückgebliebenen Gebieten der Ungarischen Tiefebene, aus Siebenbürgen, nur ein Bruchteil aus Oberungarn, wo es auch eine blühende Landwirtschaft gab. Da die

meisten von ihnen wenig Ahnung von der intensiven Landwirtschaft, die hier vor dem Krieg geführt wurde, hatten, rissen sie die prächtigen Ställe und Wirtschaftsgebäude fast alle ab und verkauften das als Baumaterial. Viele Häuser wurden jahrzehntelang nicht verputzt, das Dorfbild widerspiegelte die trostlosen Verhältnisse in den Ortschaften.

Es brauchte 50 Jahre bis sich aus diesen Dörfern wieder „Gemeinden“ mit einem inneren Frieden entwickeln konnten.

Die Mundart bzw. die alten schönen abgerissenen Häuser sind nicht mehr zu retten. In den Schulen wurde aber nach der Wende in den meisten Ortschaften statt Russisch doch Deutsch als erste Fremdsprache eingeführt. Auch die Pflege der Volksbräuche wurde nach vielen Jahrzehnten Verbot wieder erlaubt.

Geschehenes läßt sich leider nicht ungeschehen machen, die Zukunft aber liegt vor uns und läßt sich gestalten. Es hängt also von uns Ungarndeutschen ab, was wir mit unserer Erbe anfangen. In den Schulen, Vereinen, Volkstanzgruppen, Chören, an Hochschulen und Universitäten werden alle ermuntert zu sammeln und zu retten, was von der alten Lebensweise, Baukultur, vom Liederschatz, von den Trachten, Sitten, Bräuchen noch zu retten ist. Es muß allen gezeigt werden, daß die Ungarndeutschen vor dem Weltkrieg eine fleißige, begabte, musikalische, Sauberkeit und Ordnung liebende, gut wirtschaftende, eine hohe Kultur pflegende Volksgruppe waren.

Leider gibt es nur wenige und immer weniger Leute, die dafür Interesse haben. Und wenn man schon berufene Menschen findet, müssen sie alles alleine machen.

Auch in Deutschland sieht es so aus, daß in der nächsten Generation das Identitätsbewußtsein Deutscher aus Ungarn zu sein schwächer wird oder vielleicht verschwindet, aber neugewonnene Werte machen den Verlust wett. Die Fäden zu den in Ungarn verbliebenen Landsleuten werden nicht zerreißen, wenn diese, wie es aussieht, von den Händen berufener Staatsmänner und Bürger übernommen werden. Das könnte sogar zur Stärkung der Identität der Ungarndeutschen zugutekommen.

Die Geschichte lehrt uns, daß Katastrophen den Kern neues Lebens in sich tragen. Vielleicht hatten unsere Landsleute durch den schmerzhaften Schicksalsschlag vor 50 Jahren eine Mission zu erfüllen, sie mußten zwischen vielen hundert Ortschaften in Deutschland eine Brücke schlagen, eine Verbindung herstellen.

Ibolya Sax

Égyszületi hírek

Pilisvörösvári Önkéntes Tűzoltó Egyesület

1996. augusztus 9-én a februárban újjászervezett tűzoltó egyesület tagjai baráti beszélgetésre invitálták a munkájuk iránt érdeklődőket a Községháza pincehelyiségébe.

A megjelent vendégek először *Kárpáti Jánosnak*, az egyesület elnökének beszámolóját hallgathatták meg az újjáalakulás óta végzett munkáról. Az elnök úr elmondta, hogy február óta több mint hatvan bevetésben vettek részt. A csapat jelenleg 12 aktív és 2 nyugdíjas tűzoltóból áll. Két Magirus típusú tűzoltóautóval rendelkeznek, amit annak idején Gröbenzellből kaptak. Nagy szükségük lenne egy vízszállító autóra is. (Csak az egyik Magirusban van víztartály, az is mindössze 500 literes.)

Az önkormányzat ebben az évben eddig mindent egybevetve 500 000 Ft-tal támogatta az egyesületet, az állami támogatás ugyancsak ennyi volt. Sokat jelent a Németországától kapott segítség,

ahonnan folyamatosan érkezik felszerelés: ruházat, sisakok, szivattyú stb. Az egyesület tevékenységét a helyi vállalkozók is támogatják. Az elnök úr megköszönte a bizalmat és a segítséget, amiben eddig őket részesítették, és kérte, hogy a továbbiakban is támogassák a tűzoltók nehéz és áldozatos munkáját.

A találkozón szót kért és dicséret szavakkal illette az egyesület munkáját *Herbert Kohlbacher* úr, az oberrhaini önkéntes tűzoltók parancsnoka is. A német tűzoltókkal a hazaiak gyümölcsöző szakmai és baráti kapcsolatot tartanak fenn. Kohlbacher úr, aki *Erhard Schkoda* úrral, egyesületük menedzserével és egy tűzoltótársával együtt látogatott el Vörösvárra, sokatmondóan jegyezte meg, hogy amikor ez év elején először itt járt, majdnem elsírta magát, olyan lehangelő látványt nyújtott a tűzoltószertár. Most kellemes csalódásban volt része, mindent szépen elrendezték, rendben tartanak. Ezek a tűzoltók igazán megérdemlik, hogy segítséget kapjanak.

Leidinger István, a Pest Megyei Tűzoltószövetség elnöke elismerően szólt arról, hogy az egyesület tagjai közül hatan mindennapi munkájuk mellett egy hat hetes tanfolyamon vesznek részt, amelyen elsajátítják a tűzoltási alapismereteket.

Másnap délelőtt a Községháza udvarán és a tűzoltószertárban az egyesület nyílt napot tartott. A rendezvényen közreműködött a Német Nemzetiségi Néptánc-együttes, a Gute Kameraden von Werischwar és a Lustige Spatzen. Este a Halastó Kempingben tűzoltóballal fejeződött be a nap.

Közel az éghez

Június 10-én érkezett haza az első magyar Himalája-expedíció, melynek *Eröss Zsolt* vörösvári hegymászó is a tagja volt. Mint ismeretes, az expedíció nem érte el célját, a 8846 méter magas Mount Everest (Csomolungma) meghódítását, amelynek csúcsára hazánkfia még sohasem lépett. Az expedíció mégsem volt sikertelen, hiszen Eröss Zsolt 8300 méterrel új magyar magassági csúcsot állított be. A világ tetejéről visszaérkezett hegymásztól bányatelepi otthonában kerestem fel.

– Ön nem született vörösvári, meg szabad tudni, honnan származik?

– Erdélyi vagyok, Csíkszeredában születtem. Édesanyám ápolónő, édesapám vasutas volt. Miután a szüleim elváltak, édesanyámmal és a bátyámmal a Gyilkos-tó környékére költöztünk. Nyolc éves voltam akkor, és igazi mesevilágot jelentett ez a táj számomra. Szerettem volna minden zezugát bejárni, minden hegycsúcsát megmászni. Édesanyám és a bátyám is gyakran járta a hegyeket. A Gyilkos-tónál lakni, szinte egyet jelent a hegymázással.

– Mikor jötték el Erdélyből?

– A forradalom előtt egy évvel, 1988 decemberében települtünk át Magyarországra. Vörösváron 1991 óta élünk.

– Úgy tudom, a foglalkozása is nagyon közel áll a hegymázáshoz...

– Igen, ipari alpinizmusból élek. Munkatársaim is civilben mind hegymászók. Magas épületek korrózióvédelmével, festésével, javításával, kémények bontásával foglalkozunk. Évenként mindenki egy-két hónapot hegymászó-expedíciókkal járja a világot. Mivel munka mindig van, be kell osztani, hogy ki mikor mehet el.

– Milyen expedíciókon vett részt az elmúlt években?

– 1990-ben a Kaukázusban jártam, 1991-ben a Tien-sanban, 1992-ben az Alpokban és 1993-94-ben a Pamír csúcsait másztam meg.

– A „hó párdue” címet mivel érdemelte ki?

– Az egykori Szovjetunió öt legmagasabb hegyének megmászásáért járt ez a kitüntető cím. Mindegyik csúcs 7000 méternél magasabb. Én nagyon rövid időn belül másztam meg ezeket, a magyarok közül elsőként.

– George Leigh Mallory angol hegymászó, amikor megkérdezték tőle, miért akarta megmászni a Mount Everestet, azt felelte: „Mert ott volt.” Elég ennyi filozófia ahhoz, hogy valaki megmásszon egy 8000 méter feletti csúcsot?

– Sokat gondolkodtam mostanában ezen. Főleg azért, mert a magas hegyekben rendkívül sok kockázattal jár a mászás, és az ember kénytelen eltűnődni, vajon miért is vállal ennyi örültséget. Mallory idejében megvolt még a hegymászásnak az a vonzereje is, hogy olyan helyeken jártak a hegymászók, ahova még ember nem tette a lábát, olyan csúcsokat hódítottak meg, amiket előttük még soha senki... Úgy gondolom, ma elsősorban próbatételt jelent a hegymászás, minden csúcs kihívás. Az ember kíváncsi önmagára, arra, hogy mit bír, sikerül-e kiállnia – akár élete

kockáztatásával is – a próbát, s ha épen, egészségesen jut le egy-egy veszélyes csúcsról, többnek érzi magát, és ez örömmel tölti el.

– Mi kell ahhoz, hogy valaki jó hegymászó legyen?

– A hegymászás – különösképpen a magas hegyekben – fizikailag igen nagy megterheléssel jár. A jó testi adottságok és a fizikai erőnlét mégsem elegendők ahhoz, hogy valaki följusson a csúcsra. Ha valaki szellemileg, lelkiileg nincs felkészülve, nincs „ráhangolva” a hegyre, ha nincs akaraterije, ambíciója, ne kezdjen el hegyet mászni.

– A Himalájáról nemrég visszatért magyar expedíció több tagja úgy nyilatkozott, még egyszer nem próbálkoznak meg a hegy meghódításával. És ön?

– Az Everest megmászása továbbra is óriási kihívást jelent a számomra. A csúcs előtt ötszáz méterrel a tomboló vihar ezúttal visszafordított ugyan, de nem nyugszom addig, amíg fel nem jutok rá.

– Mikor próbálkozik meg vele újra?

– Sajnos ez első sorban nem az én elszántságomon és tehetségemen múlik, hanem az anyagiakon. A magyar sportot elég gyengén szponzorálják, és egy ilyen expedíció rengeteg pénzbe kerül.

– Mennyibe került ez a mostani?

– Nekem személy szerint 400 ezer, összeségében 8 millió forintba

erős szmog fogadott minket, és mindenkinek begyulladt a torka.

– Milyen volt az időjárás?

– Hideg volt, és folyamatosan erős szél fújt. Ez persze korántsem a legrosszabb időjárás erre felé, ha az ember kifog néhány kevésbé szeles napot, a már korábban kiépített táborokból egy gyors rohammal meg tudja hódítani a csúcsot.

– Az alaptáborokon kívül még hány tábort kellett kiépíteniük?

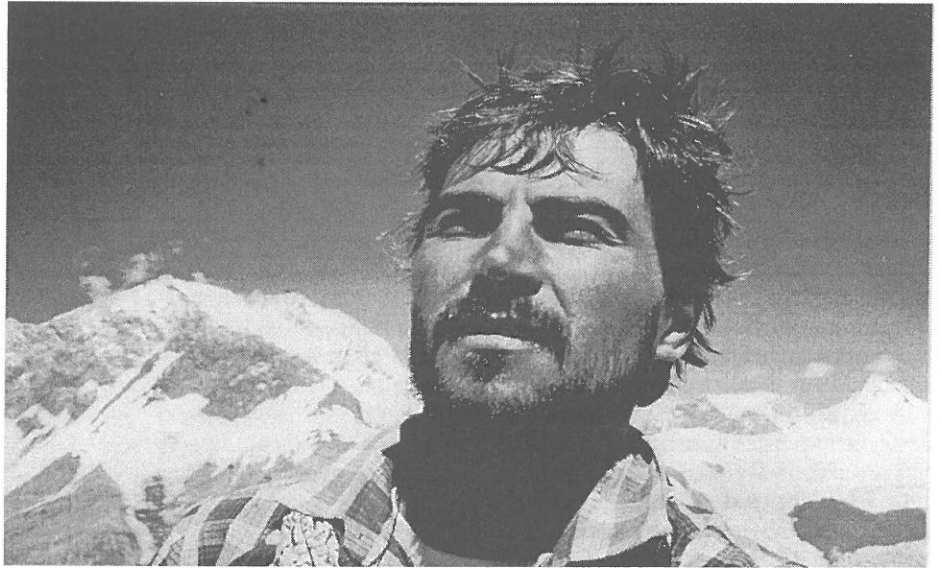
– Az Everest mászóit mindig ugyanott, a legoptimálisabb helyeken, összesen három tábor építenek maguknak. Az első 7000, a második 7800 és a harmadikat 8300 méterre. Minden egyes tábor kiépítése után – ami lényegében a sátor felverését jelenti –, vissza kell menni az előretolt alaptáborba, hogy pihenjen, akklimatizálódjon az ember.

– A hármas táborba, úgy tudom, már csak ketten jutottak el. Ön és a később szerencsétlenül járt osztrák hegymászó, Reinhard Wlassich. És a többiek?

– 7000-ig mindenki feljutott, kivéve Nagy Sándort, az expedíció vezetőjét, aki az alaptábort őrizte. A második táborba kettőnkön kívül már csak néhányan jutottak fel, köztük Bradács Ágnes, aki ezzel új magyar női csúcsot állított fel.

– Miért nem volt felszerelve az expedíció oxigénpalackokkal? Nem jutott rá pénz?

– Ezt az expedíciót nagyon sokáig szerveztük,

– Újságunk is hírül adta, amikor az expedíció március végén elindult útjára, mikor érkeztek meg a hegy aljába?

– Május 10-e körül értünk fel az alaptáborba, ami a hegy lábánál, 5300 méter magasan fekszik. Innen indultunk tovább a 6400 méter magasán lévő előretolt alaptáborba. Eddig a táborig jakok hozták fel a mintegy egy tonnányi felszerelést. Innen már mindent a hátunkon kellett cipelni. Tulajdonképpen ebben a magasságban huzamosabb ideig tartózkodni is fizikai romlást jelent. Az oxigénhiány miatt lelassulnak az életfunkciók, nem működik rendesen az emésztés. Akármennyit eszik az ember, nem tud semmiféle tartálékot felhalmozni. Az esélyeinket ráadásul még rontotta, hogy az alaptáborba eleve betegen érkezett meg a csapat, mert Katmanduban – bár hihetetlenül hangzik – nagyon

és a legapróbb részletekig mindent megterveztünk. Így azt is eldöntöttük, hogy nem viszünk oxigént magunkkal. Ennek nem anyagi okai voltak. Úgy éreztük, az az igazi, ha valaki az Everestet oxigénpalack nélkül mássza meg.

– Miért döntöttek az utolsó pillanatban mégis úgy, hogy szereznek oxigént?

– En végig Reinharddal másztam, az ő taktikája alapján, mivel ő rendkívül jó és nálam tapasztaltabb hegymászó volt. Az ő javaslatára vettünk a csúcs elérésével eredménytelenül próbálkozó szlovén hegymászóktól oxigént, akik a 2-es táborban hagyták a palackjaikat. Sajnos a palackokat nem találtuk meg, a keresésükkel rengeteg időt és energiát veszítettünk. A legnagyobb hibát ott követtük el, hogy a 3-as táborba felérve, mivel mindketten ki voltunk fáradva, úgy határoztunk,

hogy megpihenünk. Ilyen magasságban ugyanis nem lehet pihenni, még a legjobban akklimatizálódott ember szervezete is rohamos romlásnak indul. Reinhard szervezete sajnos egy nap alatt annyira leromlott, hogy nem lehetett rajta segíteni.

– **Ha nem osztrák hegymászótársát követi, feljutott volna csúcsra?**

– Úgy érzem, igen. A saját taktikámat követve, letről, egyetlen lendületes támadással fel tudtam volna jutni. A magashegyi hegymászás olyan, mint egy sakkjáték, amelyben minden egyes lépéstől az ember élete függ. Aki jól számítja ki a lépéseit, jól taktikázik, mindig tisztában van azzal, mire képes, meddig mehet el, az feljut csúcsra, s ami fontosabb, le is jut onnan...

– **Most hogyan tovább, mik a tervei?**

– Az Everest meghódításáról nem mondtam le, de elképzelhető, hogy néhány évig nem is jutok a csúcs közelébe, ez a kis ország nem engedheti meg magának, hogy nemzeti expedíciót indítson a Himalájára.

– **Kis ország, kis hegymászás?**

– Így is mondhatjuk. Így aztán azt tervezem, hogy búcsút mondva egyelőre a világ tetejének, jövőre Indiába megyek sziklát mászni. Az ehhez szükséges felszerelést már részben össze is gyűjtöttem. A sziklamászást is nagyon szeretem, de azért mégis a legjobban a 8000 méteres csúcsokon érzem jól magam, ahol közel van hozzám az ég.

F. A.

Az első hazai mérkőzés szeptemberben

Július utolsó napjaiban kezdte meg felkészülését a Pilisvörösvári Terranova KSK NB II -ben szereplő kézilabdacsapata. A még utánpótlás korú játékosok (a 19 évnél fiatalabbak) heti 4-5, az idősebbek hetente 2-3 alkalommal és edzőmérkőzésekkel készülnek a következő bajnokságra. A csapat mérkőzései az 1996/97-es bajnokság őszi idényében – a napokban elkészült sorsolás szerint – a következők:

Nagybátony - **Pilisvörösvári Terranova KSK**
 Pilisvörösvári Terranova KSK - Abony
 Szentendre - **Pilisvörösvári Terranova KSK**
 Pilisvörösvári Terranova KSK - Gyöngyös
 Pilisvörösvári Terranova KSK - Szigetszentmiklós
 Csömör - **Pilisvörösvári Terranova KSK**
 Pilisvörösvári Terranova KSK - Vác
 Pilisvörösvári Terranova KSK - Füzesabony
 Salgótarján - **Pilisvörösvári Terranova KSK**
 Ózd - **Pilisvörösvári Terranova KSK**
 Balassagyarmat - **Pilisvörösvári Terranova KSK**

szeptember 1. vasárnap, 11.00.
 szeptember 7. szombat, 17.00.
 szeptember 14. szombat, 16.00.
 szeptember 19. csütörtök, 17.00.
 szeptember 21. szombat, 17.00.
 szeptember 29. vasárnap, 16.00.
 október 5. szombat, 16.00.
 október 12. szombat, 16.00.
 október 19. szombat, 15.00.
 október 26. szombat, 15.30.
 november 3. vasárnap, 17.30.

Az egyesület három korosztályban nevezte utánpótláscsapatát az 1996/97-es versenyekre, így a budapesti I. osztályú ifjúsági bajnokságban, ugyanitt a „mini” korcsoportban (12 évesek), illetve az Országos Serdülő Bajnokságban (15-16 évesek) lesz vörösvári résztvevő.

Külön kiemelendő, hogy a serdülő csapat így tulajdonképpen korosztálya legmagasabb szintű bajnokságában (mondhatni a „serdülő NB I. -ben”) fog szerepelni, olyan klubok utánpótláscsapatának társaságában, mint a Fotex-Veszprém, az Elektromos, vagy a Győri ETO. A PTKSK játékosaira tehát nehéz megméretés vár, de annak a csapatnak, amely az idén már két nemzetközi tornát (márciusban Győrben, júliusban Kunhegyesen) nyert meg, és két játékosa a magyar serdülőválogatottnál is szóba kerül, nem kell egyik ellenfelétől sem megijednie.

Mirk Péter

„Mindent megteszünk azért, hogy visszakérüljünk...”

Rájár a rúd a vörösvári focistákra, mindössze egyetlen ponton múlt, hogy bent maradjanak az NB III.-ban. De jó is lett volna most az a 6 pont, amit tavaly büntetésként vontak le a csapatától! De hát, ami megtörtént, megtörtént. Kár a múlton rágódni. A Pilisvörösvár emlékérem – amit két évvel ezelőtt, az NB III.-ba való bejutásért kapott a csapat – tán egy kicsit halványabban csillog, de azért a csapat a mi csapatunk marad továbbra is, és alig várjuk, hogy elkezdődjék az újabb bajnokság, hogy rekedtre kiálhassuk magunkat a pálya szélén, hogy: „Hajrá, Vörösvár!”

Nanyista Istvánnal, a PSC elnökével véletlenül futottam össze a Községháza előtt. Láttam, hogy rengeteg dolga van, mégsem hagytam magam „kicselezni”.

– **Bizonyára kielemeztétek már, hogy mi volt az ideai kudarc oka...**

– A 6 pont levonás nagy érvágást jelentett a csapat számára, de az az igazság, hogy mi is követtünk el hibákat. Személy szerint én is felelősnek érzem magam az edző kiválasztásában. Matesz Imre, aki pedig jó nevű edző, nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Talán a kora miatt, talán azért, mert már belefásult a magyar labdarúgásba, nem találta meg a hangot a csapat tagjaival, és ennek köszönhetően elvesztettünk néhány olyan meccset, amit jobb felkészüléssel meg tudtunk volna nyerni. Hosszú vívódás után végül is megváltunk a korábbi edzőtől, de ekkor már

késő volt. Az új edzővel, Vajser Lászlóval már nem sikerült újítanunk. Tovább rontotta az esélyeinket az is, hogy az átigazolási szezon lezárta után három fontos játékosunkat elvitték Tatabányára, és helyettük nem tudtunk már senkit leigazolni.

– **Rendeződött-e anyagilag a klub helyzete?**

– Pillanatnyilag anyagi problémáink nincsenek, köszönhető ez szponzorainknak: Breier Lászlónak, Bányai Józsefnek, Wipphauszer Ferencnek és a STRABAG-nak. Az önkormányzattól is megkaptuk már az ígért támogatás nagyobbik részét.

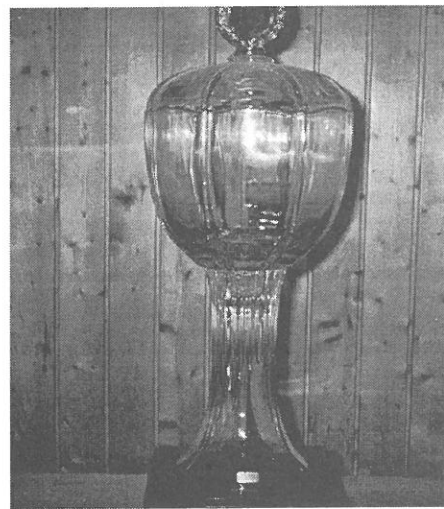
– **Akkor most már minden rajtatók múlik.**

– Mi mindent megteszünk azért, hogy visszakérüljünk az NB III.-ba. Azzal vigasztaljuk egy kicsit magunkat, hogy ott most nagyarányú átszervezések lesznek. Az első nyolc csapat között kellene lennünk ahhoz, hogy biztosan bennmaradjunk. Így viszont, ha megnyerjük a megyei bajnokságot, mindenképpen bejutunk az NB III.-ba.

– **Úgy hallottam, nemrégiben Gröbenzellben jártatok...**

– A gröbenzelli sportklub fennállásának ötvenedik évfordulójára kaptunk meghívót. Ez egy nagyszabású, nemzetközi sportrendezvény volt. Több mint negyven csapat vett rajta részt. Németek, franciák, szlovákok, magyarok. Mi négy csapattal utaztunk ki, és örömmel mondhatom, majdnem minden csoportban mi lettünk az elsők, csak az legkisebbek – akik az előkészítő csapatunkban fociznak – lettek ötödikek, a serdülő, az ifjúsági és a felnőtt csapatunk az első helyen végzett.

– **Akkor meg sem kell kérdeznem, hogyan éreztétek magatokat Gröbenzellben...**

– Természetesen nagyon jól éreztük magunkat, ez nem csak az általunk rügött góloknak köszönhető, hanem a házigazdák vendégszeretetének is. Nagyon jónak találnám, ha a gröbenzelli csapatot is vendégül tudnánk látni Vörösváron. Itt kell még elmondanom, hogy a gröbenzelleiktől korábban kaptunk egy felújított traktoros fűnyírót. Azóta a pályánk minősége jelentősen javult, mert ez a gép nem gyűjti össze a levágott fűvet, hanem apró darabokra vágva visszaszórja a talajra, megtrágyázva azt. Most olyan a pályánk, mintha átgypeptégláztuk volna.

– **Akkor ezen a gyepen öröm lesz játszani...**

– És reméljük, a szurkolóinknak is tudunk majd örömet okozni!

F. A.

FÓRUM

Döntés a Búcsúról

Július elején a képviselő-testület döntést hozott a búcsúról. Marad minden a régiiben. Négy képviselő a búcsú elköltözése mellett szavazott, a többi és a polgármester asszony ellenkezőleg. Miután Önök, kedves olvasók az előzetes helykereséssel már tisztában vannak, ott folytatom, ahol a történet abbamaradt.

A Szabadság út új szakaszának végén a sorompókon túl lévő önkormányzati területet, melyet az elmúlt évben hoztunk rendbe, és fásítottunk (2000 új növény) elcseréltünk volna egy ennél alkalmasabb, tágas, szépen fásított zöld területre (a sorompóktól balra). Minden igen kedvezőnek ígérkezett. Aszfaltút vezet oda, könnyen megközelíthető, bőven van hely parkolásra, két kijáratral is rendelkezik. Gyönyörű erdősáv veszi körül, az anyagi ráfordítás szinte minimális. Elektromos áram a sarkon (szakember nézte meg). Az év többi napján nagyobb rendezvények helyszínül is alkalmas. Kellemes kirándulólhely. A Pilisi Erdőgazdaság igazgatójával szóbeli egyezkedés már történt is a cseréről, s ő nem zárkózott el ettől.

A Környezetvédő Egyesület évek óta dédelgetett terve, hogy a rendelőintézet alatt lévő rétet, a jelenlegi búcsúteret beülteti, szép zöld parkot terem a lakoságnak. A falu apraja-nagyja az év minden napján használhatta volna. Egyesületünk elnöke többször így ábrándozott: „Ide jön egy kis focipálya, ide egy játszótér a kicsiknek, a túldolakra padok a kismamáknak.” Más falvak és városok centrumában igyekeznek növelni a zöldterületeket, hogy oxigénhez jussanak. Van-e Pilisvörösváron a Templom téren kívül egy kulturált park, mely mentes a 10-es út zajától és bűzétől? Hiszen az utak járhatatlanok, a járdákon csak bukdácsolni lehet. Nagy luxus fenntartani egy ilyen optimális területet két napi körhintázás miatt, ugyanis év közben egyszer sem jön kaszálni senki, az árok-tisztítás, a szemét elégetése azokra a lakókra marad, akik már nem tudják elviselni a látványt. Csupán egy-két pótkocsis teherautó tanyázik rajta Dreher, Schwechater Bier felirattal. Vagy ezután rendben tartják? Nem hisszük!

A polgármester asszonnyal személyesen beszéltem, maximális támogatását ajánlotta fel két hónappal ezelőtt. Sőt, felajánlotta, hogy Dobó urat, a Pilisi Erdőgazdaság igazgatóját személyesen ő keresi fel. Ötlei voltak a parkkal és az új búcsúterrel kapcsolatban. A július 4-i testületi ülésen mégis ellene szavazott. Kár! Nagyon nagy kár! Lehet, hogy ez volt az utolsó lehetőség. A következő önkormányzati képviselő-testület talán kapva kap a jó ötleten, az elkészített terveken. A babérokat is ő aratja majd le.

A nemmel szavazó képviselők a következő indokokkal támasztották alá döntésüket:

1. „A babakocsis kismamák nehezen jutnak el a búcsúig.” Azt hiszem, nem vagyok egyedül véleményemmel, ha azt állítom: a

csecsemőknek ilyen szórakozásra nincs is szükségük. Vajon akkor is így aggódik a képviselő a kismamákért, mikor uttalan utakon zötyögnek a maradék járdákon?

2. „Sok pénzbe kerül.” Erre azt szokták mondani, amire nagyon akarjuk, van pénz. Az egyesület évek óta gyűjt a park kialakítására, az alapítvány sem fúkar, ha nemes célra kell.

3. „Messze van a központtól.” Válasz: egyszer egy évben ki lehet bírni. A ligetieknek és a bányatelepieknek ugyanolyan távolságra van, mint fordítva. Makó is éppoly távol van Jeruzsálemtől, mint Jeruzsálem Makótól.

4. „Ez itt kegyeleti hely, nem szabad megsérteni!” Az értelmező szótár szerint a kegyelet múltbeli esemény – jelen esetben rét – iránt érzett áhítatos tisztelet. A terület, amióta itt lakom (40 éve) focipálya volt, később játszótér. A búcsú a Vásár térről költözött ide, mert kinőtte magát. A Vásár tér is kegyeleti hely lenne? Akkor megsértették. Szerintem a kegyelet szót erre a förtelmesen zajos, zsúfolt helyre kár lenne rákenni.

Szórakozni kulturáltan is lehet. Egy hely akkor kulturált, ha levegős, rendezett és tiszta. Egy ember akkor, ha ápolat és tud viselkedni. A környezete elárulja az embert, beszéde, fegyelmessége is minősíti.

Kedves környezetvédők, kismamák és nagymamák! Ti, akik már nagyon vártatok, hogy végre itt sétálhassatok, árnyas fák alatt pihenhesetek, hogy közösen egy új szépet, zöldet alkothassunk, ne veszítsétek el lelkesedéseket! Addig nézzétek meg, hogy Solymár milyen tiszta, rendezett az utolsó sarokig. Csodáljátok meg a Templom teret, a parkokat, játszótereket, nézzétek meg, milyennek kell lennie egy temető környékének! Látogassatok el Pilisgyeplőre és Piliscsabára is! Az ott élők örömmel dicsekednek majd, hogy mennyi széppel gyarapodtak. Csak Pilisvörösvár jár egyhelyben!

Egy-két fecske nem csinál nyarat, de nem szabad elkeserednünk, bízzunk benne, hogy az eddig közömbösek is felnőnek a környezet és természet szeretetéhez, hiszen senki sem született környezetvédőnek. Ezt is tanulni kell, mint az 1×1-et. Aki gyermekkorában nem hallott róla, sem szülőktől, sem az iskolában, azzal nehéz elfogadtatni, de meg lehet tanulni. Egy valami azonban kell hozzá: belső indíttatás, némi érzékenység és elkötelezettség.

Kedves olvasók, környezetvédők! Hallanak majd ilyet is olyat is, hangzatos szövegeket is. Önök döntsenek! Önök ítélik meg, van-e szükség zöldterületekre saját maguk és gyermekeik számára. Meg kell-e védenünk környezetünket az embertől vagy nem. Ha most nem fogunk össze, unokáink sem látnak majd zöld területeket. Fogjanak máris tollat, és írják meg véleményüket.

Utóirat:

Augusztus 2-án megérkeztek a vásárosok, hogy lefoglalják a helyeket és befizessék a bérleti díjakat. Beszámoltam nekik az esetleges új búcsúhelyről és a testület nagy részének negatív döntéséről. Kérték, hogy járjak el az érdekükben, mert ez a zsúfoltság katasztrofális és balesetveszélyes. Felháborodással vették tudomásul és sérelmezték a testület döntését.

Dr. Gábeli Zoltánné
Környezetvédelmi Egyesület
szervezőtitkára

Köszönet

A Föld utca lakói köszönetüket fejezik ki az önkormányzat jegyzőhelyettesének, hogy visszavonatta a Strand kocsmára kiadott jogszabályellenes engedélyt. Reméljük, a többi engedély nélkül működő vállalkozásra is ez a sors vár.

Fetter Gy.

A közelgő második ütemhez

Öröndetes, hogy az önkormányzat és a lakosság áldozatvállalásának eredményeképpen befejezéséhez közeledik a csatornaépítés első üteme. Reménykedve várjuk a folytatást, hiszen a végső célunk: legyen csatorna és sima út házaink előtt. Nekünk, kis fizetésű embereknek – akik sajnos anyagi lehetőségeink végső határán járunk –, eszünkbe sem jutott, hogy ne támogassuk ezt a nagyszerű kezdeményezést. Éppen ezért érthetetlen számunkra az egymásután megtartott két csatornatársulati küldöttgyűlés, melyek enyhén szólva botrányszagúak voltak: egymásra mutogatás, rágalmak özöne és nem éppen a legtörvényesebb keretek közé szorított szavazás jellemezte mindkettőt. Sajnos félünk attól, hogy mennél nagyobb a zűrzavar, annál könnyebb a kisemberek nevében, de nem az érdekében munkálkodni, előtérbe kerülni, és a demokrácia leplébe burkolódzva anyagi vagy erkölcsi előnyöket szerezni.

Nem tisztem elemezni a túlfutott hangulatú gyűléseken elhangzottakat, de engedjék meg, hogy tanulságként, egy-két gondolat erejéig megtegyem észrevételeimet.

Bebizonyosodott, hogy az eltelt időszakban „hála” a jó- vagy a rosszindulatú bírálóknak, iskolapéldáját láthattuk annak, hogyan nem szabad csatornát építeni. Éppen ezért mi, a II. ütem építésében érdekelt területek lakói, kérjük a Tisztelt Önkormányzatot, hogy a közösség érdekében védelmében vizsgálja meg, hogy az I-es ütem befejezése után szükséges-e társulási formában lebonyolítani a II-es ütemet, vagy a Polgármesteri Hivatal műszaki osztálya megfelelő műszaki felkészültségű szakemberek irányításával végezze el a feladatot. Érthetetlen előttünk, hogy az önkormányzat mint 70% érdekeltiséggel rendelkező társberuházó, miért késve kezdeményezte a Csatornatársulat átfogó vizsgálatát. Nem tartanám helyesnek, de nem is lenne célszerű felnagyított apró hibák, durva pletykák vagy éppen tárgyilagos bírálatok tükrében vizsgálni a Csatornatársulat eddigi végzett tevékenységét, hiszen 3,8 km híján megépült az I-es ütem. A társulat munkáját nem az egyéni vagy csoportérdek alapján, hanem a Vízügyi Igazgatóság vizsgálata után lehet hitelt érdemlően értékelni.

Mi, egyszerű emberek, akik a II. ütem megvalósítása érdekében nem csekély anyagi megterhelést vállalunk magunkra, azt szeretnénk elérni, hogy szakmailag, jogilag, erkölcsileg meg nem kérdőjelezhető módon készüljön el a második ütem. Mi nem vágyunk főszerepre, de joggal elvárjuk, hogy az elkövetkező ütemben ne a politika legyen a főszereplő, és a lakosság és az önkormányzat összefogásával minél előbb valósuljon meg ez az igen fontos beruházás.

Tercs Miklós

Battha Pálnak, a Lakásbérlők Egyesülete főtítkárának levele Grósné Krupp Erzsébet polgármesterhez

Tisztelt Polgármester Asszony!

1996. június 5-én a Lakásbérlők Egyesülete Pilisvörösvári Szervezete lakossági fórumot szervezett, melyen előadóként vettem részt. Erre a nagy érdeklődéssel kísért rendezvényre – melynek témája az önkormányzati tulajdonban levő bérlakások elidegenítését szabályozó helyi rendelet volt – meghívást kapott a rendeletet alkotó önkormányzati testület is. Tekintettel arra, hogy a fórumon csak négy képviselő jelent meg, szükségét érzem annak, hogy a pilisvörösvári lakásbérlők sérelmeit meghallgatva, írásban kezdeményezzem az önkormányzat és a lakók közötti párbeszédet, mely meggyőződésem szerint el fog vezetni a pilisvörösvári bérlők helyzetének megnyugtató és kölcsönösen előnyös rendezéséhez. Az önkormányzati érdek alapvetően közös a lakók érdekeivel, és azok érvényesítése települési értékmegőrző szerepet tölt be. Nevezetesen a lakásállomány értékének megőrzéséről van szó. A helytelen privatizáció, illetve a privatizáció ellehetetlenítése kárt okoz az önkormányzatnak és a bérlőknek is.

(...)

A pilisvörösvári lakásrendelet koncepciójára vonatkozóan a LABE véleményét az alábbiakban foglalom össze:

A helyi rendeletet az utolsó pillanatban – illetve az után – alkották meg, úgy, hogy a lakókkal való érdemi párbeszéd elmaradt, illetve azt az önkormányzat elkerülte.

A képviselők nem rendelkeztek a rendelet megalkotása előtt a megfelelő szakmai tájékozottsággal, a helyi szervezet elnökének, Gajári Györgynek tájékoztató előadásra tett javaslatát elvetették.

A forgalmi érték becsülésének költségét irreálisan magasnak ítélték meg, a forgalmi értékbecslést az előző önkormányzattól vették át, amit nem független értékbecslő, hanem egy hivatali dolgozó készített.

A lakásbérlőket – akik Pilisvörösváron néhány százalékos kisebbséget jelentenek – szembeállítják a saját lakástulajdonnal rendelkezőkkel, mondván, ők a készbe ültek bele. Ezek a megállapítások tartalmilag megalapozatlanok, és formailag sem állják meg a helyüket.

A bérlők nem kaptak megnyugtató tájékoztatást a jövőt illetően mind a lakberek várható emelésére, mind a Község gondnokság tervezett privatizációjára vonatkozóan.

Ilyen körülmények között meg vannak fosztva a szabad választás lehetőségétől, döntéseiket a kiszolgáltatottságukból eredő kényszerek determinálják.

A helyi lakásrendelet részleteivel kapcsolatban a következő észrevételeket teszem:

A forgalmi érték megállapításának technikáját teljes mértékben elhibáztatták és szabálytalannak tartom, és annak teljes felülvizsgálatát javasolom. Szakmai pályafutásom során gyakran tapasztaltam, hogy ezt a munkát csak megfelelő referenciákkal rendelkező, független szakértő tudja elfogadhatóan ellátni. A szakértői díj kialakult piaci ára lakásonként 3-5 ezer forintra tehető.

A lakott forgalmi érték nagyságára vonatkozóan a már korábban tett javaslatomat erősítem meg, hiszen Pilisvörösvár a budapesti agglomeráció részének tekinthető.

Javasolom a kedvezmények rendszerének felülvizsgálatát és átdolgozását.

A fizetési feltételeket illetően is teljes felülvizsgálatot javasolok, különösen kirívónak tartom a részletfizetési feltételként szabott „mindenkori meglévő jegybanki kamat vételtartozásra számított kamatos kamata” rendelkezést.

Külön szeretném felhívni figyelmüket néhány, a helyszínen tapasztalt pilisvörösvári anomáliára, melyek szintén megoldást igényelnek:

Külön tanácsos kezelni azokat a bérlőket, akik bérlakásaikért – kényszerből – saját tulajdonú lakásaikat, otthonukat adták.

Elfogadhatatlan, hogy Pilisvörösváron belül is igen eltérő mércével állapították meg a lakásvételi árakat (Klapka utca, családi házak a Ligetben), ezért egységes elvek szerint ezt korrigálni kellene.

A Puskin utcai események is arra hívják fel a figyelmet, hogy a párbeszéd elkerülhetetlen, és mindkét fél számára előnyös, mert megelőzi a Közigazgatási Hivatal vagy egyéb szervek beavatkozását, és gyorsíthatja az ügyek lezárását.

A június 5-i fórum után megmutatták nekem az Ady Endre utcai házakat. Személyesen is meggyőződtem az ottani vételárak irrealitásáról.

Természetesen minden részletkérdésben, melyre itt nem térhettem ki, helyi szervezetenként kereszttől felajánlom a Lakásbérlők Egyesülete együttműködését a pilisvörösvári önkormányzatnak, és arra kérem Polgármester Asszonyt, javaslatainkról tájékoztassa a képviselőket, kérésünkkel együtt, hogy csatlakozzanak Gordos és Kárpáti képviselők indítványához, és módosítsák lakásrendeletüket.

Külön kérem Önöket, hogy vonják be a LABE helyi szervezetének képviselőit – tanácskozási joggal – minden olyan szakmai feladat megoldásába, rendeletalkotásba, mely a helyi lakásbérlők életkörülményeit befolyásolja.

Battha Pál

Szeretnék egyenlő lenni az egyenlők között!

Abból az apropóból szeretnék bemutatkozni, és néhány szót szólni a községhez fűződő kapcsolatokról, mivel egy közművelődési klubot kívánok alapítani.

Pesten születtem, 1961-ben érettségiztem az Alkotmány utcai kereskedelmi tagozatú közgazdasági technikumban, amit a régi világban Kereskedelmi Akadémiának hívtak. Egyetlen gyermek voltam. Sajnos nem volt testvérem. Munkahelyeimen egyszerű adminisztratív beosztásokban dolgoztam. Szabad időmben sokat olvastam, idegen nyelvekkel foglalkoztam. Hosszú ideig tevékenyen részt vettem az eszperantó mozgalomban. Elvégeztem néhány amatőrszínjászó tanfolyamot. Amíg dolgozni tudtam, addig életem a hozzám hasonló egyszerű kisemberek életét. Politikával soha nem foglalkoztam, mert szerintem az előző rendszer csak a nevében hordozta a kommunizmust. Sajnos az emberi kapcsolatteremtésben nem volt szerencsém.

Nem tudok „felmutatni” családot. Magányos vagyok, szegény vagyok, nincs egyebem, csak a tudásom, az elveim, becsületben leélt éveim tapasztalata, egy főbérleti lakás, ahol meghúzhatom magam, rendíthetetlen humanizmusom és az a szerencse, hogy a legutolsó öt évben egy ilyen nyugalmas, kellemes községben élhettem/élhetek, mint Vörösvár. Úgy érzem, befogadtak szeretetükbe az emberek. A hatóságok annyiban méltányolják nehéz helyzetemet, melyben a létfenntartásomért küszködöm, hogy nem fosztanak meg lakásomtól. Küszködöm, mivel tavaly július 19-én kiváltottam a vállalkozói igazolványt kulturális tevékenységre, de próbálkozásaim eddigi sikertelensége miatt jövedelmi forrással nem rendelkezem.

Észrevettem, hogy a sváb nemzetiségi hagyományok ápolása az itteni emberek szívügye, mivel az emberiség nagy, közös kultúrkincséből ez a tartomány képviseli a lelkiüket nyitogató aranykulcsocskát. Szépek ezek a hagyományérvés jegyében fogant megmozdulások. Szép ez a hűség az eredeti „anyakultúrához”.

Ami engem illet, mivel nincs tudomásom róla, hogy valamilyen konkrét nemzetiségű, vagy másik országbeli származású felmenőm lenne, természetesen úgy érzem és gondolom, hogy mint magyar embernek kötelességem megfelelően ismerni a magyar kultúrát, ezen túlmenően pedig mint eszperantista és mint Isten gyermeke érzelmileg is és érdeklődésem tekintve is mindenfajta kultúra szerelmese vagyok. Annál is inkább, mivel én is vallom Baghy Gyulával, a már nem élő nagy magyar eszperantistával, hogy a „kultúra egyenlő a megértéssel”. Ezt a gondolatot szeretném terjeszteni egy klubban, melynek a „Tamkó Sírátó Károly Univerzalista Klub és Jótékonyági Intézmény” nevet szeretném adni.

Egyébként a májusi ELIXÍR levelezési rovatába írtam, hogy „Jelenleg még sem a hivatalos tudomány, sem az oktatási szakemberek nem tulajdonítanak olyan fontosságot a természetgyógyászatnak, parapszichológiának, a transzcendentális fogalmak elterjesztésének, amennyire fontosak mindezek valójában a modern ember mai helyzetében. Tamkó szinte ösztönösen, tökéletesen ráértett azokra a kulcsfontosságú világnézeti és életszemléletbeli motívumokra, amelyeket ma meg kellene „tanítani” ahhoz, hogy kievickéljünk sok-sok megkötözöttségünkkel. Most nem kezdem sorra végiglemezni a konkrétumokat, de szívesen bebizonyítanám a gyakorlatban, miképp képzelem az itt röviden leírtak terjesztését, ha néhányan mellém állnának.

Azért szeretném létrehozni a Tamkó Klubot, mert hosszú tanulmányokat végeztem okkult témákban, és képesnek érzem magam arra, hogy végtelen sok szeretettel megvilágítsam, és kézzelfoghatóvá tegyem embertársaim előtt a holisztikus (teljességre törekvő) világszemléletet.”

Már régóta írogatok verseket, prózát. Dalaim is vannak. Szépek... Ha eljönnek, majd eléneklek őket!

Minden pénteken délután öt órakor szeretettel várom Önöket a Közösségi Házban!

Büki Mariann

A PIMEA ajándéka Szőkefalvának

A Pilisi-medence Egészségügyi Alapítvány a már 15 éves, de még üzemképes VW Transporter mikrobuszát – a kuratórium döntésének értelmében – a romániai Szőkefalván működő Római Katolikus Plébána Kolping-szervezetének adományozta, azzal a céllal, hogy az általuk végzett egészségügyi, szociális, vallási és népművelő szolgáltatást támogassa.

Talán nem mindenki előtt ismert, hogy a kisbuszt Gerstetten vöröskeresztes csoportja ajándékozta a PIMEA-nak, mely első aktusa volt a két partnerszervezet barátságának.

Alapítványunk ezúton is köszönetét fejezi ki a buszt szervizelő Siklósi Gábor autószerelő mesternek, és a külleméről gondoskodó Wippelhauser István autófényező mesternek gratis elvégzett munkájukért. Főleg nekik köszönhető, hogy öreg buszunk büszkén, újszerű állapotban

gurulhat át augusztus 10-én az ártándi határátkelőnél a magyar határon.

A busz szolgálta a helyi egyesületeket, segítette az időseket, ebédet hordott a rászorultaknak, szolgálta a mentősöket és a polgárőrséget, sőt Bécstől Mária-remetéig hozta a cserkészek által óvott Karácsonyi Lángot, hogy továbbjuthasson a határokon túli magyar területekre is.

Buszunknak sajnos van egy káros szenvedélye. Iszákos. Meglehetősen sok üzemanyagot fogyaszt. Reméljük, a szőkefalvi, mikesfalvi erdélyi barátainknak – mivel ott olcsóbb az üzemanyag – lesz mindig „töltenivalójuk”.

Használják egészséggel!

dr. Für Zoltán

a PIMEA kuratóriumának elnöke

Megérkeztek

VII. 1. *Steckl Szabolcs*

Dobai János és Steckl Annamária fia

VII. 6. *Győri Melinda*

Győri Sándor és Weller Júlia leánya

VII. 7. *Kormos Patrik*

Kormos Ferenc és Valencsics Hajnalka fia

VII. 10. *Kiss Fanni Flóra*

Kiss Tamás és Halmi Zsuzsanna leánya

VII. 12. *Marlok Katalin és Marlok Fanni*

Marlok István és Sarfenstein Katalin leányai

VII. 13. *Peller Gergő*

Peller Márton és Perutek Mariann fia

VII. 14. *Ágoston Evelin*

Ágoston György és Tyukodi Krisztina leánya

VII. 21. *Kolozsi Evelin*

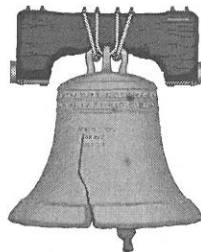
Kolozsi Tibor és Pendert Henrietta leánya

VII. 22. *Oroszi Márk*

Oroszi Róbert és Strőbik Julianna fia

VII. 29. *Manhertz Dániel*

Manhertz László és Schrödl Katalin fia

Eltávoztak

VII. 2. *Bene Anna*, Tóth József özvegye, 73 éves, Szondi u. 87.

VII. 8. *Fülöp Lajos*, Kovács Rozália férje, 55 éves, Diófa u. 24.

VII. 11. *Szauer Márton*, Manhertz Borbála férje, 76 éves, Diófa u. 12.

VII. 13. *Klotz Mária*, Huber János özvegye, 87 éves, Pozsonyi u. 5.

VII. 21. *Kozma Mihály*, Kozma Mihály és Köles Mária fia, 46 éves, Arany J. u. 1/4.

VII. 22. *Héjja Margit*, Dr. Schäffer Iván felesége, 68 éves, Szondi u. 48.

VII. 22. *Odor László*, Lerner Mária férje, 62 éves, Budai út 267.

VII. 25. *Metzler Mária*, Konrád Béla felesége, 79 éves, Petőfi S. u. 87.

VII. 29. *Bánóczy Károly*, Mirk Gizella férje, 74 éves, Petőfi S. u. 1.

VII. 29. *Murner Márton*, Eisenkrammer Anna férje, 76 éves, Szent Erzsébet u. 135.

VII. 29. *Oberle Róza*, Fetter János felesége, 67 éves, Bartók B. u. 11.

VII. 31. *Nick Katalin*, Ludvig István özvegye, 85 éves, Szent Erzsébet u. 21.

FELHÍVÁS

kötelező védekezésre

Felhívjuk községünk lakosságának figyelmét az ARANKA nevű veszélyes növénykárosító parazita elleni védekezésre.

A védekezés minden földtulajdonos számára kötelező az 1988. évi 12. tvr. és az 5/1988 (IV. 6.) MÉM rendelet szerint. Az a földhasználó, aki védekezési kötelezettségének nem tesz eleget, pénzbírsággal sújtható.

Védekezni lehet:

– vegyszeresen: a Reglone Turbo gyomirtószer 0,5 %-os oldatával vagy a Glialka 36 %-os oldatával;

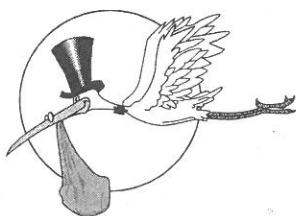
– mechanikai módszerrel: a fertőzött foltok gondos égetésével

Kaszálni tilos, mert ez a parazita terjedését segíti elő.

Felhívjuk továbbá községünk gabona-termelő polgárainak figyelmét arra, hogy tarlóétetni csak növény-egészségügyi céllal lehet a Pest Megyei Növény-egészségügyi és Talajvédelmi Állomás előzetes engedélyével.

Címe: Gödöllő, Kotlán Sándor u. 3.

Pilisvörösvár Nagyközség
Polgármesteri Hivatala

AUGUSZTUSI AJÁNLATUNK

FOTO
PORST

Pilisvörösvár,
Szabadság út 10.

18x24-es mini poszter	256,- Ft	99,- Ft
Carena távcső 8x21-es	4990,- Ft	4444,- Ft
Carena fotótáska	2490,- Ft	2222,- Ft
Carena mini AF	8990,- Ft	

Képkidolgozás már másnapra!

Esküvők, rendezvények
videós rögzítését profi
kivitelezésben vállalom.

Szalay Péter 330-355

MUNKARUHA-MINTABOLT

Pilisvörösvár, Szabadság út 10. (PORST)

Nyári munkaruha-ajánlatok:

derekas rövidnadrág.....	1150,- Ft-tól
kertész rövidnadrág	1580,- Ft-tól
sort	600,- Ft tól
sapka.....	281,- Ft-tól
póló (fehér)	519,- Ft

Vállaljuk feliratok és emblémák készítését is!

SZÁMÍTÓGÉPEK

Számítástechnikustól számítógépek
(386, 486, 5x86, Pentium)
megrendelhetők tetszőleges kiépítésben,
kedvező áron, garanciával.
Továbbá számítógépek javítása, bővítése,
átépítése, karbantartása.

Nagy László számítástechnikus
Tel.: 06-1-370-6739, 06-30-588-582

FELHÍVÁS

Felhívjuk minden pilisvörösvári iparos,
vállalkozó és kereskedő figyelmét arra, hogy a
Vállalkozók Pártja új nevet választott.

Új nevünk:

VÖRÖSVÁRI IPAROSOK, VÁLLALKOZÓK ÉS KERESKEDŐK EGYESÜLETE

Célunk, hogy a vörösvári vállalkozókat össze-
fogjuk, szakmai és baráti kapcsolatot teremtünk,
szakmai tapasztalatainkat kicseréljük, közös pro-
gramokat szervezzünk, amit annak reményében
teszünk, hogy jobban összekovácsolódjunk. Vala-
mikor Pilisvörösváron híre volt az iparosok össze-
fogásának. Szeretnénk ezt újra megvalósítani.

Minden kedves vállalkozót szeretettel várunk
körünkbe. Összejöveteleinket minden hónap har-
madik péntekén, este 19 órakor tartjuk a Közös-
ségi Házban. Jöjjenek közénk!

Krupp János
elnök

**Köszönjük, hogy az
újságot árusítják:**

**Baba Bungi
Fogarasy Élelmiszerbolt
Foto Porst
Gyógyszertár
Havas Kiskereskedés
Hírlapárusok
Könyvesbolt
Községi Könyvtár
Krausz Mezőgazdasági Bolt
Liget ABC
Margit Minimarket
Német Nemz. Gimnázium
Pataki Élelmiszerbolt
Szintai Papírbolt
Sztinka és Mirk
Vízöntő Gyógyszertár**

Pilisvörösvári Napok

Augusztus 16., péntek

17 órakor a gimnázium dísztermében

A Vörösvári Napok megnyitása

A rendezvénysorozatot megnyitja: Grószné Krupp Erzsébet polgármester

Pilisvörösvár nagyközség millecentenáriumi ünnepi megemlékezése

Előadók: Szigeti István aacheni magyar plébános
Dr. Manhertz Károly tanszékvezető egyetemi tanár

18 órakor a gimnázium dísztermében

Ünnepi hangverseny

Közreműködnek:

Budapest Rézfúvós Kvintett, Berchy József (zongora), Balogh József és Homoki Endre (tárogató)

21 órától a Közösségi Házban

Old Boys koncert

Jegyek a Közösségi Ház büféjében válthatók.

Augusztus 17., szombat

9 órakor

Ifjúsági biciklitúra

Útvonal: Piliscsaba-Tinnye-Budakeszi (Vadspark)
Gyülekezés: 8⁴⁵-kor a Vásár téren. Vezeti: Kutasi János

11 órakor a gimnázium aulájában

A Gröbenzell–Pilisvörösvár partnerkapcsolat ünnepélyes megerősítése

Beszédet mondanak:

Grószné Krupp Erzsébet és Dr. Bernd Rieder polgármesterek

19 órakor a Plébániatemplomban

Búcsúvasárnapi előmise

Gounod „Messe Breve Nr. 7.” miséjét a Német Nemzetiségi Vegyes Kórus énekli.

Templomi hangverseny

Közreműködnek:

Pilisszentiváni Vegyes Kórus, Német Nemzetiségi Vegyes Kórus, Berchy József (orgona), Hoós Sándor (trombita), Vörös Árpád (orgona)

Augusztus 18., vasárnap

10 órakor a Templom téren

Szabadtéri ünnepi nagymise

a Pilisvörösvári Fúvószenekar kíséretével

19 órától a Közösségi Házban

Búcsúbál

Közreműködik a Pilisvörösvári Fúvószenekar

Jegyek elővételben a Közösségi Ház büféjében válthatók.

19 órától a Halastó Kempingben

Búcsúbál

Közreműködik a Schwäbische Jungs

Augusztus 19., hétfő

11 órakor a Közösségi Házban

Kiállítások megnyitása

1. Bemutatkozik a piliscsabai Kert Galéria
Vezetője: Pátzay Mária. Kiállító művészek: Bodó Károly, Gassó Rozália, Hegedűs Endre, Hernádi Paula, Máczai István, Pátzay Mária, Ráca Edit, Sáli Rózsa.
Régi festmények, kerámiák, tűzzománcok, kispasztikák láthatók. A kiállított tárgyak a helyszínen megvásárolhatók.
2. „Vörösvár régen”
A vörösvári gyerekek számára kiírt pályázat eredményhirdetése, a legszebb pályamunkák bemutatása.
3. Vörösvár régi fényképeken. Emberek, viseletek, tárgyak, emlékek községünk múltjából.
A kiállításokat megnyitja:
Grószné Krupp Erzsébet polgármester

15 órakor a Tájházban (Kápolna u. 10.)

Sváb lakodalmas – a hagyományos vörösvári lakodalom felelevenítése.

Utána zenés kerti mulatság

Közreműködik a Pilisvörösvári Fúvószenekar

18 órakor a Halmai Vendégházban

Az Ifjúsági Fúvószenekar délutánja

18 órakor a Közösségi Házban

Nyugdíjas búcsúbál

Közreműködik a Bilik Zenekar

Augusztus 20., kedd

14 órától a Halastó Kempingben

Ünnepi zenés-táncos program. Közben kenyérszentelés

Közreműködnek: Gradus Óvoda gyermek táncsoportja, Prospero Bábegyüttes, Ifjúsági Fúvószenekar, Lányi Ágoston Hagyományőrző Néptáncgyüttes, Német Nemzetiségi Táncgyüttes, Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola irodalmi színpada

19 órától a Halastó Kempingben

Záró bál

Zene: Bravi Buam

A Vörösvári Napok bezárása

Vörösvári Újság

Werrischwarer Zeitung

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának közéleti havilapja / Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

Felelős kiadó: Grószné Krupp Erzsébet / Szerkesztőbizottság: Dr. Für Zoltán, Müller János, Pörtlé Herbai Ágnes

Felelős szerkesztő: Fogarasy Attila / A szerkesztőség címe: Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola, 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21. Tel.: 06-26-330-140

Készült Pénzes Károly nyomdájában (Solymár, Mátyás Király út 7. Tel.: 06-26-361-557, 06-30-420-049)

Nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila